

SPORT

SEPTEMBRIE 1972

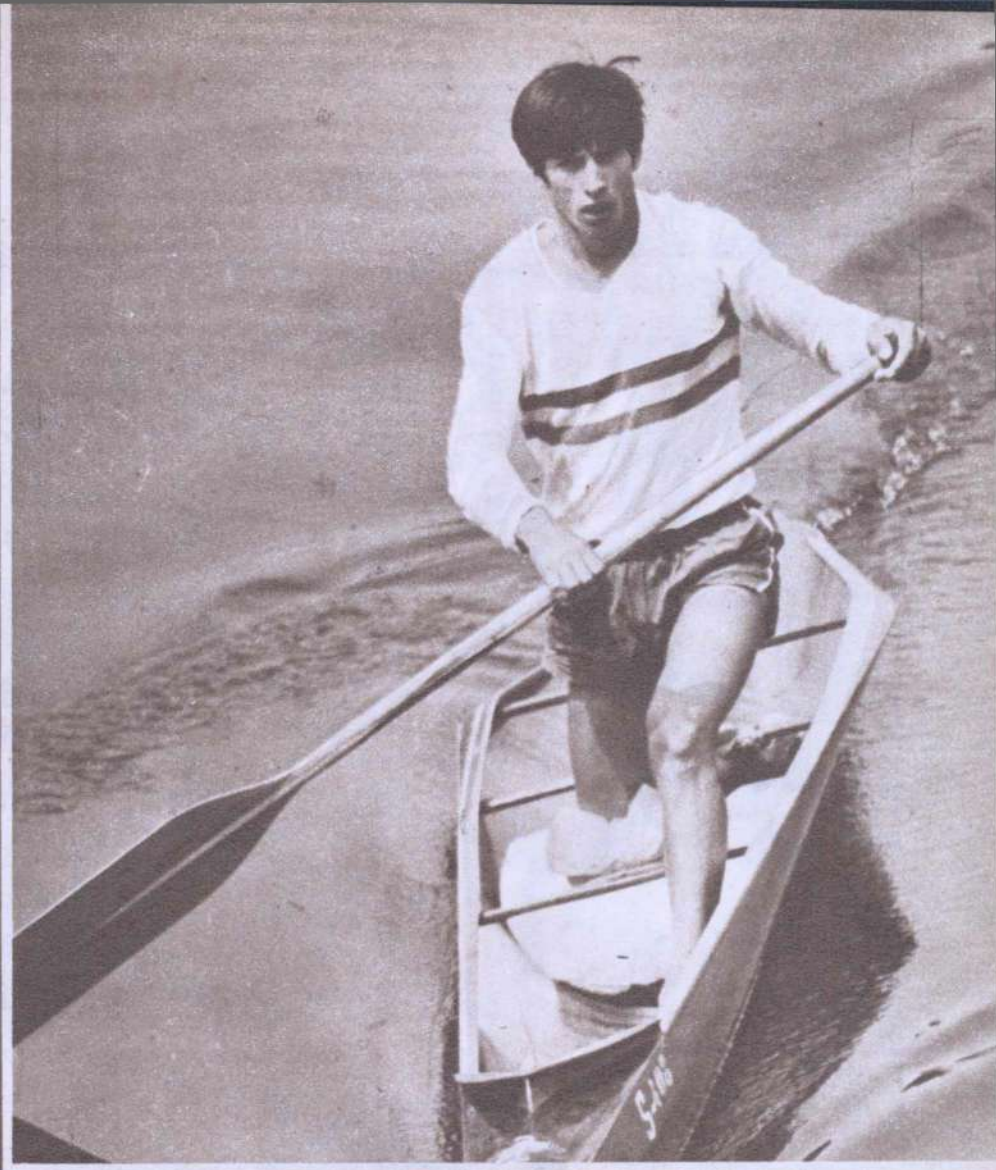
nr. 17

**VAN
PATZAICHIN**
campion olimpic la canoe-1

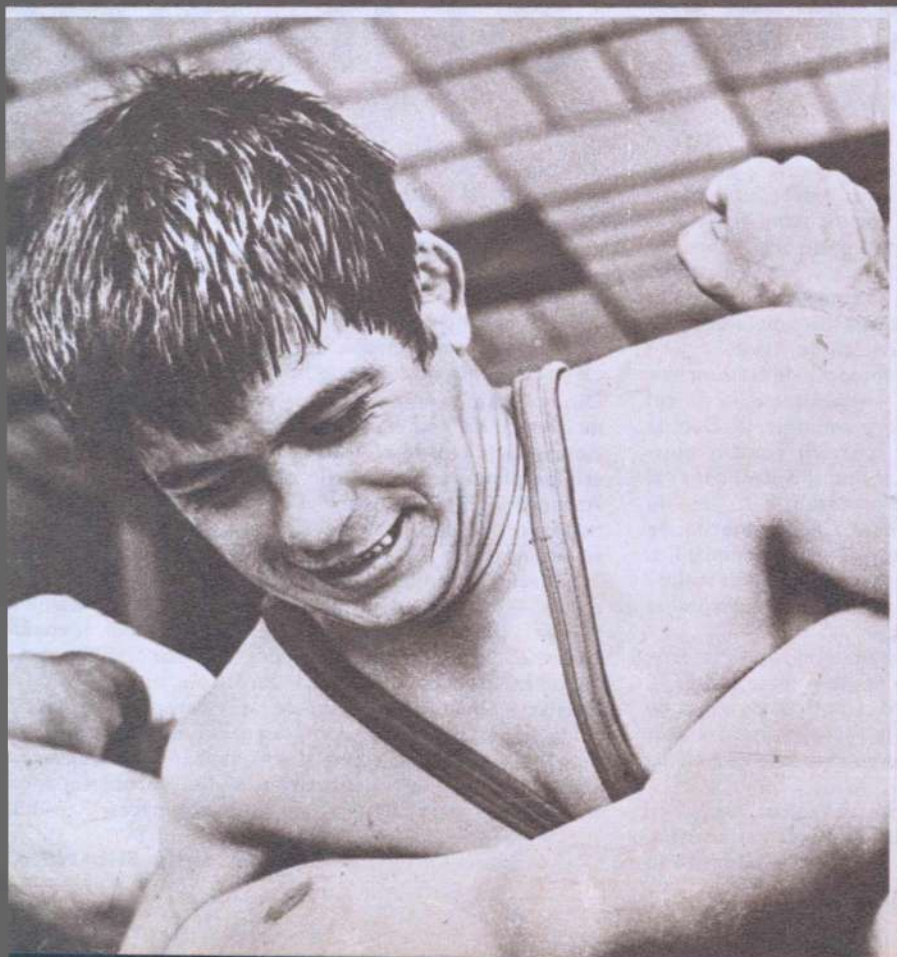
München 1972

**GHEORGHE
BERCEANU**
campion olimpic la lupte gre-
co-romane, categoria 48 kg.

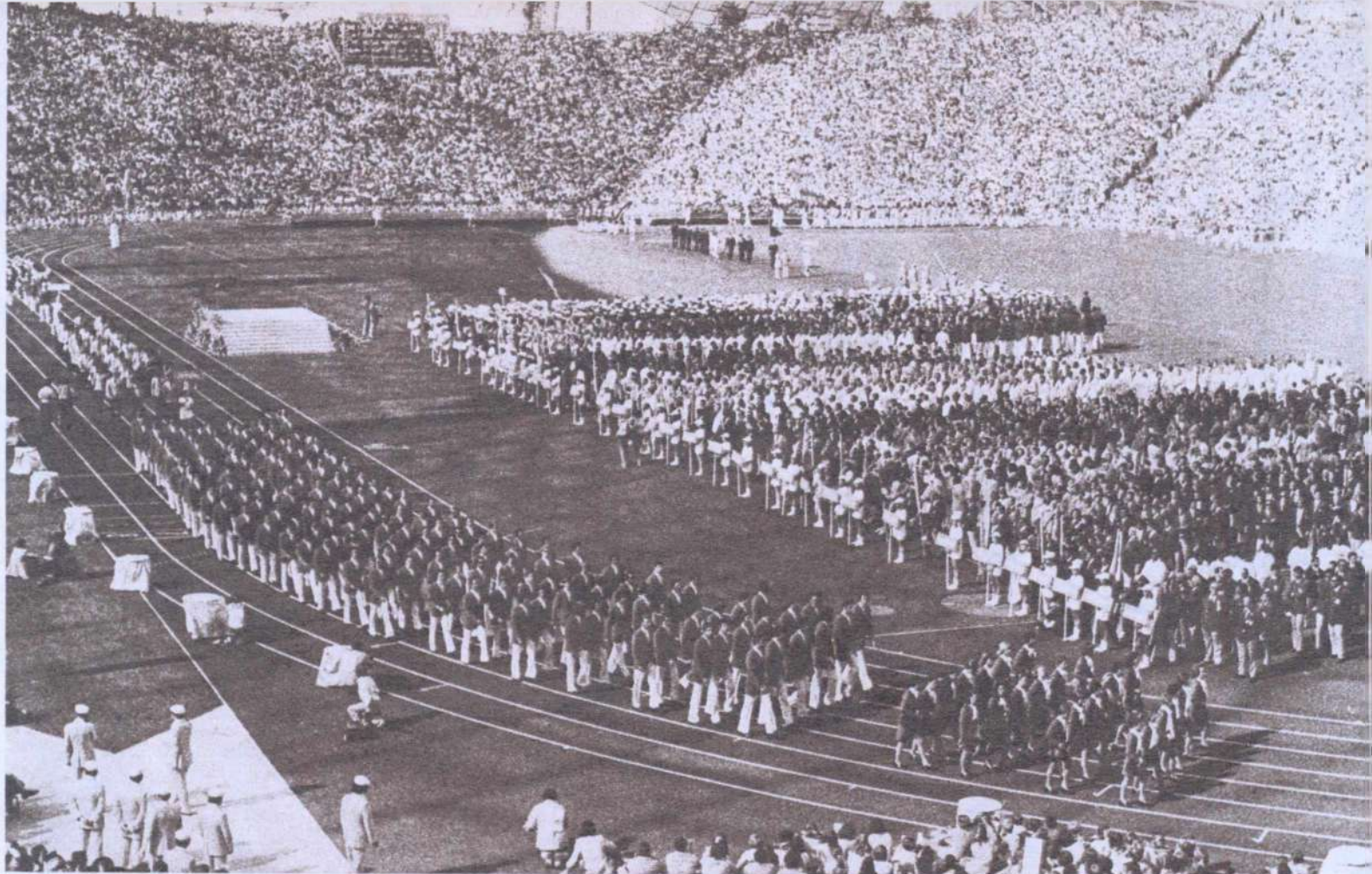
MEDALIILE DE AUR ALE ROMÂNIEI

**NICOLAE
MARTINESCU**

campion olimpic la lupte gre-
co-romane, categoria 100 kg.

Defilarea delegațiilor de sportivi din întreaga lume—preludiul grandioaselor întreceri de la München

PROLETARI DIN
TOATE ȚĂRILE,
UNIȚI-VĂ!

SPORT

REVISTĂ
ILUSTRATĂ
BILUNARĂ
EDITATĂ DE
CONSILIUL
NAȚIONAL
PENTRU
EDUCAȚIE
FIZICĂ ȘI SPORT
DIN
REPUBLICA
SOCIALISTĂ
ROMÂNIA

Secretar general
de redacție
**DIMITRIE
CALLIMACHI**

Prezentarea artistică
MIRCEA PATRICHI

Prezentarea tehnică
GHEORGHE DEDIU

Redacția și administrația:
str. Vasile Costă 14,
București-22, Sectorul 1.
Telefoane:
11-91-13 și 11-10-06.
Abonamentele se fac
la toate oficiile poștale
din țară, iar în întreprinderi
și instituții
prin difuzorii voluntari.
Costul abonamentului:
3 luni — 15 lei;
6 luni — 30 de lei;
1 an — 60 de lei.

Revista se tipărește
la Combinatul Poligrafic
«Cămin Științei».

Abonamentele pentru
străinătate, prin:
«LIBRIA», P.O.B. 134-135
cașca 225
București — ROMÂNIA

43 886

UN BILANȚ BUN AL PARTICIPĂRII NOASTRE OLIMPICE

Peste cea de a XX-a ediție, müncheneză, a Jocurilor Olimpice — o ediție în care au fost bătute toate recordurile și performanțele de până acum în materie de participare, de afinență a spectatorilor, de organizare, de nivel valoric al întrecerilor, de folosire a tehnicii în slujba sportului — s-a tras cortina. Este vremea bilanțurilor, a analizelor, a comparațiilor cu realizările anterioare, a concluziilor care vor sta la baza activității de viitor.

Delegația olimpică a României se întoarce de la München cu un bilanț bun, care-l depășește — cantitativ — pe cel obținut la Ciudad de Mexico, cu patru ani în urmă. Dacă la întrecerile din capitala Mexicului sportivii români obținuseră 15 medalii (4 de aur, 6 de argint și 5 de bronz) și 100,5 puncte, acum, la München, ei au totalizat 16 medalii (3 aur, 6 argint și 7 bronz) și 115 puncte. Ceea ce merită, de asemenea, a fi remarcat este faptul că aceste medalii și puncte au fost recoltate din participări la o gamă destul de largă de sporturi, realitate care exprimă multilateralitatea valorică a mișcării sportive românești.

Desigur, repartizarea medalilor și punctelor pe ramurile de sport reprezentate la Olimpiada müncheneză nu este — și nici n-ar fi putut să fie — uniformă. Contribuția adusă de aceste sporturi la zestrea delegației țării noastre a fost diferită, cum diferite erau și șansele cu care fuseseră inițial creditate.

Performanțe cu adevărat excelente au realizat luptătorii și canoistii, din rîndurile cărora fac parte și cei trei noi campioni olimpici ai României: **Gheorghe Berceanu**

(la lupte greco-romane, cat. semimuscă), **Nicolae Martinescu** (tot la lupte greco-romane, cat. semigrea) și **Ivan Patzaichin** (la canoe simplu).

Prețioase medalii și puncte au mai fost cucerite — după cum se știe — la caiac, atletism, tir, box, canotaj, scrimă și handbal.

Evident, sînt și unele ramuri de sport (volei și polo, d. pildă) sau anumite probe din sporturile mai sus citate ale căror rezultate înregistrate la München nu ne pot satisface. Din această afirmație decurge — inevitabil — și aprecierea — nu lipsită de temeii — că bilanțul general al delegației României la cea de a XX-a Olimpiadă putea fi și mai bun atît pe planul medalilor (în cazul scrimerilor Mihai Țiu, Anton Pongraț, al săritorului de triplu Carol Corbu ca și boxerilor Vasile Antoniu și Calistrat Cuțov este de invoc și neșansa care i-a urmărit), cît și pe acela al punctelor.

Cu aceste justificate rezerve, trebuie să recunoaștem — totuși — că situarea României pe locul 13 în clasamentul general, neoficial, pe națiuni (după criteriul medalilor cucerite) într-o confruntare sportivă mondială la care a participat peste 120 de țări constituie un motiv de v. satisfacție, de mîndrie. Ceea ce ne și determină să adresăm calde felicitări tuturor componenților delegației olimpice românești ce au contribuit la această frumoasă realizare, pe care mișcarea noastră sportivă o dedică apropiaței aniversări a unui sfert de veac de la proclamarea Republicii.

Constantin FIRĂNESCU

IVAN PATZAICHIN

*Pagaea de aur
a ROMÂNIEI*

În concursurile de selecție pentru titularizarea la canoe 1 și canoe 2 cele mai multe sufragii le-a obținut Ivan Patzaichin, mai ales după ce, la Ciudad de Mexico, a cucerit una din cele patru medalii de aur pentru România, împreună cu Serghei Covașliov. La München, după ce în serii ocupă ultimul loc din cauza unui accident tehnic, ajunge în finala de simplu, pe care o câștigă în mod grandios, în fața unor adversari de foarte mare valoare, deschizând seria medaliei de aur ce aveau să intre în patrimoniul sportului românesc. Ivan Patzaichin are 23 de ani, deci se poate gândi optimist la Montreal 76...

MEDALIILE OLIMPICE ale ROMÂNIEI

ARGENTINA MENIS

«Să-mi fie ciudă pe numele meu?»

Abia am așteptat s-o revăd și s-o întreb:

— Ai cucerit medalia de argint în marea întrecere a discobolilor. E un prilej de bucurie nu la îndemna oricui, și, totuși, te văd cam în ciudată. De ce? Faina Molnik a devenit campioană olimpică la numai câțiva centimetri de recordul ei mondial (66.62 m), iar tu, secundată, la un metru și jumătate de cea mai bună performanță a ta...

— Cineva a încercat să mă îmbuneze, făcând un joc de cuvinte: Argentina... argint. Nu sînt superstițioasă. Nu-mi este predestinat acest nume. Am avut un grupaj foarte bun ca medie, dar Faina a beneficiat de o eclipsă. Această sclipire putea să-mi fie hărăzită mie... Discul este capricios însă. De aceea, cum să-mi fie ciudă pe numele meu? Să știți că n-am depus armele, deși pînă în Canada mai sînt patru ani!

VALERIA BUFANU

«A fost cursa vieții...»

— Dragă Coca, de ani de zile de zbați, visezi, îți faci necazuri, nu te înțeleg oamenii. Acum, iată, nu ți-au trebuit nici 13 secunde...

— A fost cursa vieții mele! Cînd m-am văzut din nou într-o mare finală, după eșecurile de anul trecut de la Sofia și Helsinki, din nou alături de rivala mea — Karin Balzer, și de recordmana mondială Ehrhardt, m-am speriat de un «start greșit» și am pornit cu incertitudinea în mișcare ca să acționez fulgerător. Gardurile doborîte mi-au dat senzația unor explozii cumplite. M-am speriat și mai tare. Și am început să zbor. În urma mea rămăsese Balzer. Am reușit s-o lăving în această cursă a vieții mele. Dar înainte era Ehrhardt. Să știți că-mi doresc acum o a doua cursă a vieții mele! Cînd? Puțin răbdare!

GHEORGHE BERCEANU

*Numărul 1 european,
mondial și olimpic*

Odată cu încheierea întrecerilor din cadrul celei de a 20-a ediții a Jocurilor Olimpice de la München se poate afirma cu multă convingere că micușul Gheorghe Berceanu reprezintă cel mai bun produs al luptelor greco-romane din țara noastră. În 1969, la campionatele mondiale de la Mar-del-Plata, în 1970 la campionatele europene de la Berlin și la campionatele mondiale de la Edmonton, în 1972 la campionatele europene de la Katowice și, recent, la J.O. de la München, Gheorghe Berceanu a cucerit numai și numai medalii de aur ale categoriei de 48 kg. Și acest fantastic palmares înainte de a împlini 23 de ani...

NICOLAE MARTINESCU

*Omul care a găsit
laurii la asfințit*

Proverbul spune că cine se scoală de dimineață departe ajunge. Și iată că voinicul Nicolae Martinescu, fără să respecte indicația zicalei (a început să practice luptele greco-romane abia la vîrsta de 20 de ani), reușește după 12 ani (timp în care a cucerit multe medalii la campionate europene, mondiale și Jocuri Olimpice), adică spre apusul carierei, să cucerească titlul suprem, cea mai scumpă cunună pentru orice sportiv — laurii olimpici (la categoria 100kg). Așadar, deși s-a sculat cam tîrziu, totuși «Martin» a ajuns departe, pe treapta de aur a podiumului mîunchenez. Reușita lui este într-adevăr strălucitoare!

MEDALIILE OLIMPICE ale ROMÂNIEI

*DAN
IUGA
deschizătorul
seriei...*

Prima medalie
olimpică la Mün-
chen cucerită de
lotul sportivilor
români a revenit
unui debutant:
Dan IUGA. El a
concurat la proba
de pistol liber și a
realizat 562 de
puncte, cu care a
obținut medalia
de argint.

Caiacul de 4 sau AUR

După cea de a 20-a ediție a Jocurilor Olimpice de la München, se poate spune despre faimosul caiacist **Aur Vernescu** că a rămas definitiv «rege neincoronat» al padelei. Învingător splendid în zeci și zeci de cursuri în țară și peste hotare, la regatele naționale, la campionate mondiale europene, **Aurel Vernescu** nu a reușit nici o dată să guste din cupa marelui bucurii olimpice. Acest paradox lăcomos lăcomos încercat el să-l răstoarne în ceașca sa al 12-lea. «Bătrînul amiral» a pînă nit cu «marinarii» săi în ultima tentă

**VAN
PATZAICHIN**

**SERGHEI
COVALIOV —
cel mai
puternic
aliaj**

După triumful său, mult aplaudat de zecile de mii de spectatori, în proba de canoe 1-1000 m, Ivan Patzaichin a mai așteptat 80 de minute și, apoi, a luat al doilea start, în finala probei de canoe 2, alături de Serghei Covaliov.

— Cum a fost, Ivane, în cursa a doua?

— După ce noi doi, Serghei și eu, am primit medaliile de argint, cineva a venit să ne consoleze, considerând că am meritat să câștigăm, pentru că întotdeauna cel mai puternic cuplu. Dar în sport, în întrecerile supreme, se întâmplă lucruri și mai durabile. Firește, se poate spune că principalul motiv al... înfrângerii noastre a stat în declanșarea sprintului final cu patru secunde de secundă mai târziu. Ori, sosirea în finala de canoe 2 a fost un spectacol frumos pentru spectatori: ei i-au văzut pe câștigători abia pe tabela de afișaj.

**VERNESCU
și compania**

Pe tabela de afișaj, după încheierea cursei de 1000 metri, au apărut, scrise cu litere de argint numele lor: Aurel Vernescu + Atanasie Ciotnic + Mihai Zafiu + Roman Artolomeu.

— Ceea ce n-am reușit eu, — a afirmat Aurel Vernescu, — să aduc prima medalie olimpică de aur pentru iacul românesc, sînt convins că o va putea îndeplini cu mult succes la viitoarea ediție, cea de la Montreal.

O repriză cu ION ALEXE — unica medalie a boxului nostru

La sosirea sportivilor noștri de la München, în forfota aeroportului îl caut pe Ion Alexe, singurul boxer român care a reușit să urce pe podium la recent-încheiatele Jocuri. Îl întilnesc ducindu-și valiza cu mina stîngă. Dreapta este încă în ghips... Îl felicit pentru medalia de argint. Îmi răspunde cu modestie:

— Zeița Fortuna a fost bună cu mine. Sînt fericit că am ajuns în finala olimpică, că am luat o medalie. Ambliția mea a fost satisfăcută. Știți doar că am plecat la München numai după meciul de baraj cu Iancu...

— Poți să-mi caracterizezi în cîteva cuvinte turneul olimpic de box?

— A fost o competiție a marilor surprize. Nimeni nu se aștepta, de exemplu, la o atît de puternică ofensivă cubaneză. Nimeni nu se aștepta ca marii favoriți, sovieticul Tregubov, americanul Bobick, polonezul Tomczik, Wolke (R.D.G.) și mulți

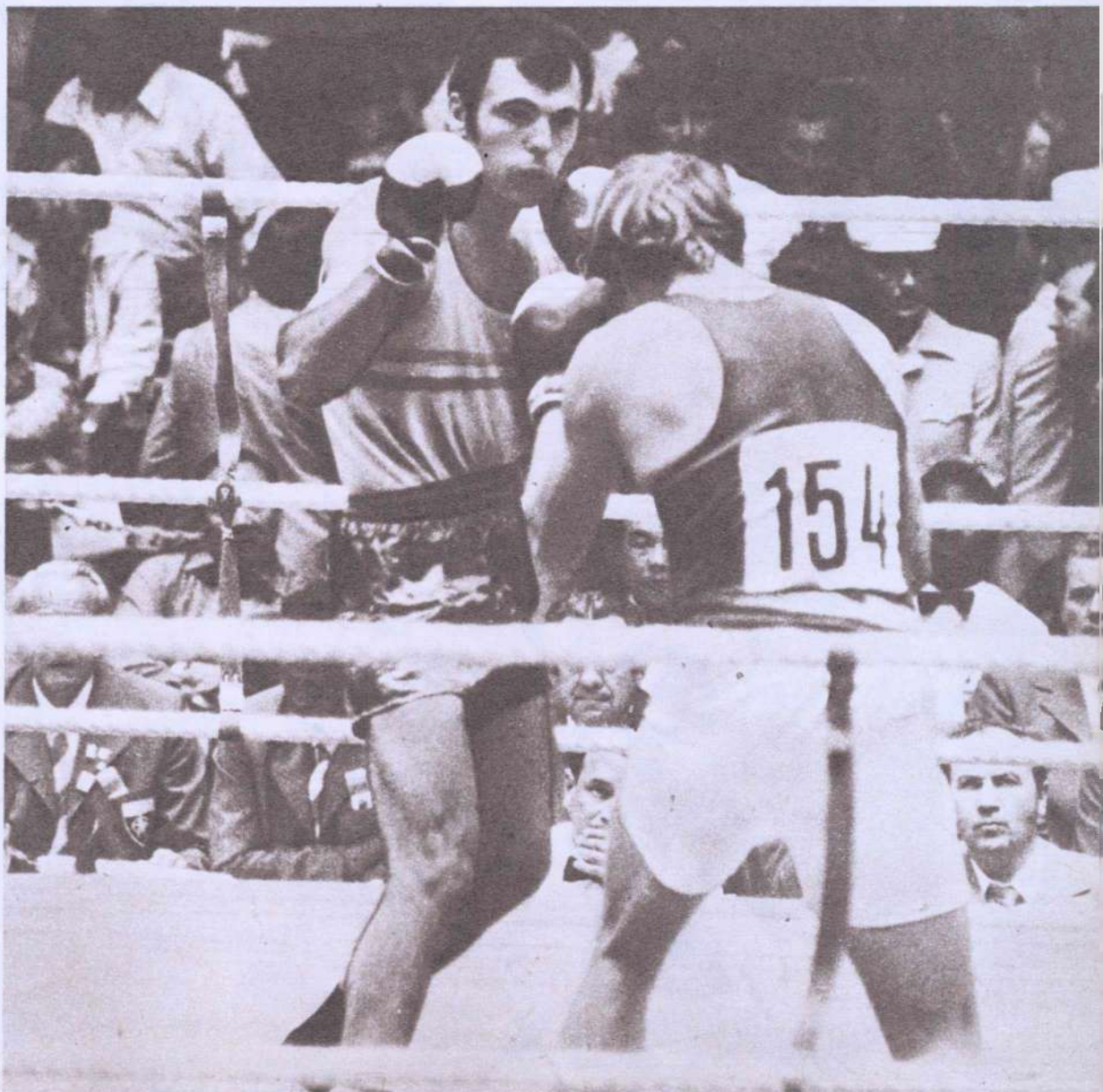
alții să fie eliminați atît de repede. Numărul mare de participanți a intensificat duritatea întrecerilor pugilistice. Nu mă refer la categoria mea, unde am fost doar 14. Dar la «pană», de pildă, au fost 45... Ca să câștigi medalia de aur într-o grupă ca asta trebuie să învingi în șase meciuri, ceea ce, teoretic, înseamnă 18 reprize. Mai greu ca la profesioniști — dacă ne gîndim că adversarii sînt diferiți și în mare parte necunoscuți.

— Totuși, cine are «clasa» câștigă...

— Nu e suficientă «clasa». În compania în care se aflau, Cuțov și Antoniu ar fi putut obține medalia chiar mai strălucitoare decît a mea. Dar dacă Fortuna nu a vrut să le apere arcadele, nu au urcat nici măcar pe podium...

Petre HENT

Victoria în meciul cu maghiarul Reder a însemnat pentru Alexe (stînga) începutul drumului spre podiumul olimpic și medalia de argint.

MEDALIILE OLIMPICE ale ROMÂNIEI

VICTOR DOLIPSCHI — o mare speranță

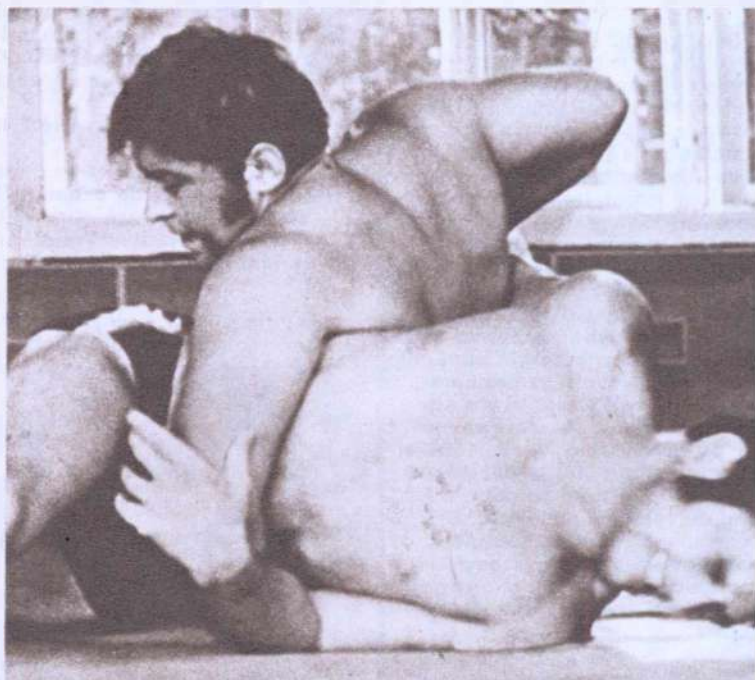
Cele mai mari satisfacții la Jocurile Olimpice de la München ni le-au oferit luptătorii, în special cei de la greco-romane. Am stat de vorbă cu unul din medaliați, cu Victor Dolipschi (medalie de bronz la greco-romane, categoria + 100 kg). Iată pe scurt declarația sa:

«Mărturisesc că, întotdeauna, am simțit foarte multă încredere din partea maestrului, adică a marelui nostru antrenor Ion Comeanu. Îmi dădeam seama că el nu are idei preconcepute, în sensul că tinerețea nu poate compensa marea experiență. Voi implini 22 de ani în octombrie. Deci, nu pot afirma că am acumulat o mare experiență. Am însă o bună pregătire. Maistrul este de părere că elementele talentate trebuie încercate încă din primele zile, adică încă de la răsăritul soarelui. Așa a procedat și cu mine. Și mi-ar fi fost rușine să-mi spună vreodată că n-am înțeles acest lucru!»

Victor Dolipschi nu a exagerat deloc. Profesorul Ion Comeanu, antrenor emerit, ne-a spus că acest tânăr colos este o mare speranță.

TUDOR și CEAPURA + LOVRENSCHI pe podiumul olimpic al «academicilor»

Iată echipajul ambarcației noastre de 2+1, care a ocupat locul trei, aducând canotajului academic român prima medalie olimpică: Ștefan TUDOR (stroc), Petre CEAPURA și... Ladislau LOVRENSCHI (cîrmaciul, invizibil în fotografie).

MARIA NICHIFOROV și VIORICA DUMITRU — al treilea cuplu olimpic

La cea de a 20-a ediție a J.O., pagaii și padelele României au recoltat și aur și argint, și bronz. Misiunea de culegători de bronz le-a revenit Mariei Nichiforov și Vioricăi Dumitru.

— A fost o misiune grea?

— Nu grea, foarte grea. După cursul în care
i-am spus Vioricăi: «Dacă ne va întreba cineva de ce n-am obținut decât bronzul, trebuie să-i răspundem sincer că asta a fost tot ceea ce am putut face. Și, ca să-i dovedim sinceritatea noastră, să-i adăugăm că băieții și-au dat seama de asta, și de aceea și-au asumat ei cea mai grea misiune, aceea de culegători de aur și de argint!»

Oare, Maria Nichiforov face haz de necaz? Să-ți fie, oare, necaz că ai cucerit o medalie olimpică, fie ea chiar de bronz?

O pasă Gațu (2) — Gruia poate alerta o întregă apărare. În cazul de față, apărarea echipei R.F.G. pe care românii l-au învins-o la München cu 13-11.

Bronzul campionilor mondiali

Deși nu a reușit să cucerească edaliile olimpice de aur, echipa de handbal a României, campioană mondială, a avut la München o importanță meritatorie, răsplătită cu edaliile de bronz. Gruia, Gațu, Unesch, Penu și ceilalți maeștri ai jocului la semicerc au izbutit să se mențină printre echipele de elită, urcând pe podium și la J.O. au fost învinși, la o diferență minimă, de reprezentativa lugo-

laviei, cea mai bună formație a momentului.

«Sînt mulțumit că am urcat pe podiumul olimpic — ne-a declarat Gheorghe Gruia la întoarcere. În felul acesta, eu personal am cunoscut cu echipa României satisfacțiile pe care mi le putea oferi handbalul, sportul acesta în aparență atât de simplu. Au cîștigat iugoslavii, care au știut întotdeauna să joace bine cu

noi. Meritul lor. Dar nu am fost departe de medaliile de aur. Un gol... Dar ce spun eu? Există cîte un GOL incredibil de mare. La «mondialele» de la Paris echipa Republicii Democrate Germane a pierdut finala la un singur punct. Și am cîștigat noi. Așa e sportul. Important este să ne gîndim de pe acum ce trebuie să facem ca în viitor golul acela mare să fie din nou în favoarea noastră...»

Floretistele noastre medaliate ca și la Ciudad de Mexico

Floretistele României nu și-au ezimint virtutele și ambițiile: la München, în marea confruntare a sportivilor lumii, ele au reeditat performanța de acum patru ani de la Ciudad de Mexico: medaliile de bronz la J.O. Este o constanță valorică apreciată de toți specialiștii străini, este totodată o recunoaștere a forței, a vitalității școlii românești de scrimă. Ileana Ghiluly, Eca-

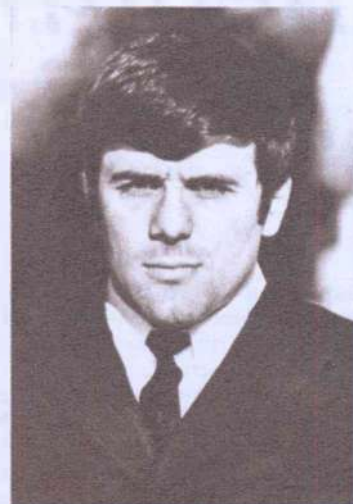
terina Iencic-Stahl, Olga Orban-Szabo, Ana Ene-Pascu și Suzana Ardeleanu (în această ordine, în fotografia noastră) s-au impus, așadar, din nou, ca ambasadoare de nădejde ale mișcării noastre sportive. Ele au adus, în afară de medaliile olimpice, puncte prețioase pentru delegația României. Rezultatele floretistelor țării noastre la J.O. constituie un prilej de satis-

facție pentru toți iubitorii sportului de la noi.

Performanța cea mai notabilă a echipei de floretă a României a fost obținută în fața redutabilei formații a Italiei (9-7), în frunte cu Antonella Ragno-Conti, actuala campioană olimpică. O performanță mult comentată, elogios, și o promisiune pentru alte viitoare succese.

VASILE IORGA omul de bronz

Cel mai apreciat sportiv în Brăila este, fără îndoială, Vasile Iorga. Întorcîndu-se de la München, el și-a adăugat colecției sale de trofee (medaliile de bronz la campionatele europene de la Berlin-1970 și la cele mondiale de la Edmonton-1970 și Sofia-1971) a patra medalie, tot de bronz, de data asta — olimpică (la lupta fibere, categoria 82 kg). Bravo, Iorga!

NICOLAE ROTARU și-a început ascensiunea

Trăgătorul Nicolae Rotaru a realizat la J.O. de la Roma o performanță cu care a ocupat doar locul 24. La Tokio (1964) a urcat pînă la cota locului 5. După alți patru ani, la Ciudad de Mexico, a mai făcut un pas — poziția a 4-a. A venit ediția de la München. În proba de 60 focuri culcat, Nicolae Rotaru cucerește medalia de bronz. Dacă lucrurile vor merge tot așa, atunci, la Montreal îi va surîde — probabil — medalia de argint, iar la Moscova...

ATLETISMUL prin prisma medaliilor olimpice

Din tabelul de mai jos se pot trage unele concluzii. Să-l privim! La împărțirea medaliilor s-au petrecut lucrurile potrivit vorbeii «mulți chemați, puțini aleși»: doar 24 de națiuni (mai puțin de un sfert din totalul celor participante!). Accesul la «aur» l-au avut însă numai 10 națiuni, în fruntea lor situându-se Uniunea Sovietică, R.D.Germană, S.U.A. și R.F. a Germaniei. Așadar, un acces foarte complicat sau imposibil chiar și atunci când a fost vorba de unii mari favoriți la tithu (Jim Ryun, Janis Lysis, Bob Seagren). În linii mari, ierarhia a fost respectată, iar surprizele au avut la bază fie apariția unor talente deosebite (vest-germana Ulrike Meyfarth, la înălțime), fie regenerarea altora (discobolul Ludvig Danek), fie unele prăbușiri, și la propriu și la figurat, cărorora le-a făcut față un singur atlet (finlandezul Lasse Viren, campion la 10 000 m, cu record mondial, și la 5 000 m), reprezentanții noștri nefăcând excepție (Viorica Viscopoleanu, Cornelia Popescu și Lia Manoliu). Cu toate că față de Ciudad de Mexico (unde am cucerit două medalii de

aur prin Viorica Viscopoleanu și Lia Manoliu, și două de argint prin Ileana Silai și Mihaela Peneș), Münchenul a însemnat un pas înapoi (deși Argentina Menis și Valeria Bufanu au făcut uriași pași înainte), în ceea ce ne privește, am admirat de la un capăt la celălalt fantasticul spectacol pe care l-au oferit întrecerile de atletism (cu lacrimi de bucurie pe care le-au văzut zilnic cei 80 de mii de spectatori aflați în tribunele stadionului și sutele de milioane de telespectatori; cu lacrimi de amărăciune pe care le vom vedea mai târziu, când va rula la cinematografe filmul Olimpiadei). L-am admirat și am înțeles că fără o cultivare a talentelor ne va fi foarte greu, imposibil, să ne afirmăm mergînd «la noroc» cu o delegație de cîțiva atleți într-o societate unde (cu toate că n-a existat ambiția fulminantă de la Ciudad de Mexico) s-au bătut destule recorduri mondiale (6 și 3 egale) și olimpice (18). Să sperăm că la Montreal...

Horia CRISTEA

1. U.R.S.S.	9-7-1	(6-6-1+3-1-0)
2. R.D. Germană	8-7-4	(2-3-2+6-4-2)
3. S.U.A.	6-8-8	(6-7-6+0-1-2)
4. R.F. a Germaniei	6-3-3	(2-1-1+4-2-2)
5. Finlanda	3-0-1	(3-0-1+0-0-0)
6. Kenya	2-2-2	(2-2-2+0-0-0)
7. Marea Britanie	1-1-2	(0-1-2+1-0-0)
8. Polonia	1-0-2	(1-0-1+0-0-1)
9. Cehoslovacia	1-0-1	(1-0-0+0-0-1)
10. Uganda	1-0-0	(1-0-0+0-0-0)
11. Bulgaria	0-2-2	(0-0-0+0-2-2)
12-14. Belgia	0-2-0	(0-2-0+0-0-0)
Australia	0-2-0	(0-0-0+0-2-0)
România	0-2-0	(0-0-0+0-2-0)
15. Franța	0-1-1	(0-1-1+0-0-0)
16. Tunisia	0-1-0	(0-1-0+0-0-0)
17-19. Etiopia	0-0-2	(0-0-2+0-0-0)
Cuba	0-0-2	(0-0-0+0-0-2)
Italia	0-0-2	(0-0-1+0-0-1)
20-24. Jamaica	0-0-1	(0-0-1+0-0-0)
Noua Zeelandă	0-0-1	(0-0-1+0-0-0)
Brazilia	0-0-1	(0-0-1+0-0-0)
Suedia	0-0-1	(0-0-1+0-0-0)
Austria	0-0-1	(0-0-0+0-0-1)

NOTĂ — Primele trei coloane indică, de la stînga la dreapta, medaliile de aur, argint și bronz, iar între paranteze este defalcată situația pe probe masculine și feminine.

Renate Stecher (R.D.G.), dublă campioană olimpică, cea mai rapidă sprinteră a lumii (100 m—11,07; 200 m—22,40, rec. mondial egalat).

Annelie Ehrhardt (R.D. Germană) și-a confirmat valoarea, cucerind medalia de aur în proba de 100 mg (12,59—rec. olimpic).

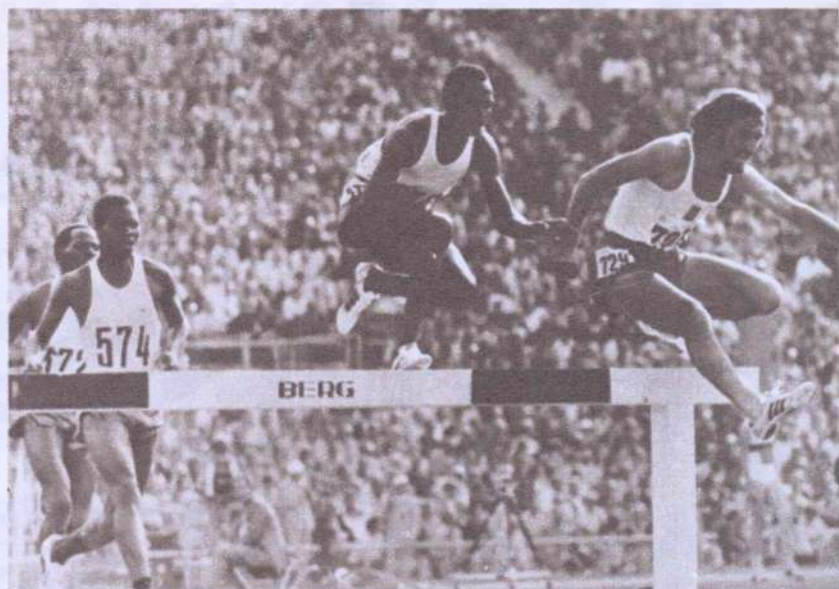
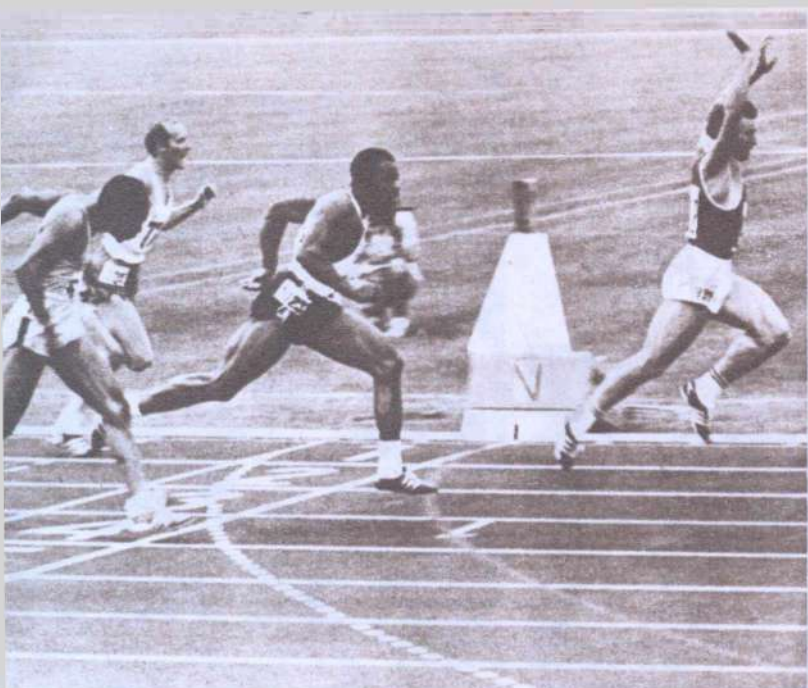
Wolfgang Nordwig (R.D.G.) a devenit campion olimpic cu o săritură record 5,50 m., întrecîndu-i pe primii favoriți.

Trei din atletele țării gazdă, campioane olimpice:

1. **Heidi Rosendahl** aduce țării sale prima medalie de aur la săritura în lungime (6,78 m), este factorul decisiv în cîștigarea titlului la 4x100 m (42,81—rec. mondial egalat) și cucerește medalia de argint la pentatlon.

2. **Hildegard Falck**—victorie! — cucerește medalia de aur la 800 m (1:58,6—rec. olimpic), probă în care deține recordul mondial.

3. **Ulrike Meyfarth**—16 ani—produce marea surpriză, cîștigînd la săritura în înălțime cu o performanță fantastică (1,92 m—rec. mondial egalat).

Valeri Borzov (U.R.S.S.), omologul Renatei Stecher, cîștigă finala la 100 m (10,14), urmat de Taylor (S.U.A.), Miller (Jamaica), Korneliuk (U.R.S.S.), Fray (Jamaica), Hirsch (R.F. a Germaniei). Tot el va cuceri titlul și la 200 m (19,99). Iată-l pe linia de sosire, — cîlă relaxare...

Kipchoge Keino (Kenya), campionul olimpic la 3 000 m obstacole (8:23,6—rec. olimpic), încadrat de compatriotul său Ben Jipcho (locul 2 cu 8:24,6) și de polonezul Bronislaw Malinowski (locul 4 cu 8:29,0).

Lasse Viren (Finlanda), dublu campion olimpic în probele de 5 000 m (13:26,4—rec. olimpic) și 10 000 m (27:38,3—record mondial). El onorează tradiția Finlandei în probele de fond.

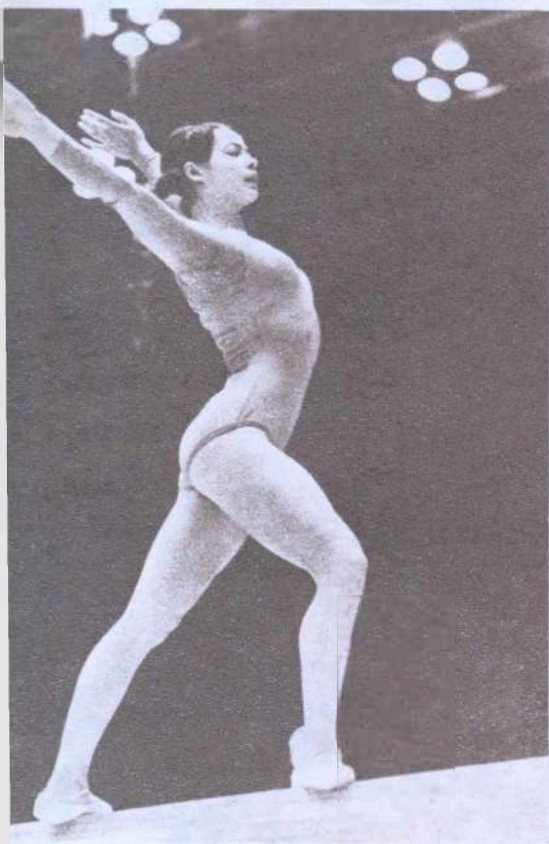
Ludvig Danek (Cehoslovacia) ajunge la apogeul carierei sale de discobol la vîrsta de 35 de ani, devenind campion olimpic (64,40m).

Sator Saneev (U.R.S.S.) obține al doilea său titlu în proba de triplu salt (17,35 m), în care reprezentantul nostru, Carol Corbu, a ocupat locul 4 (16,85 m).

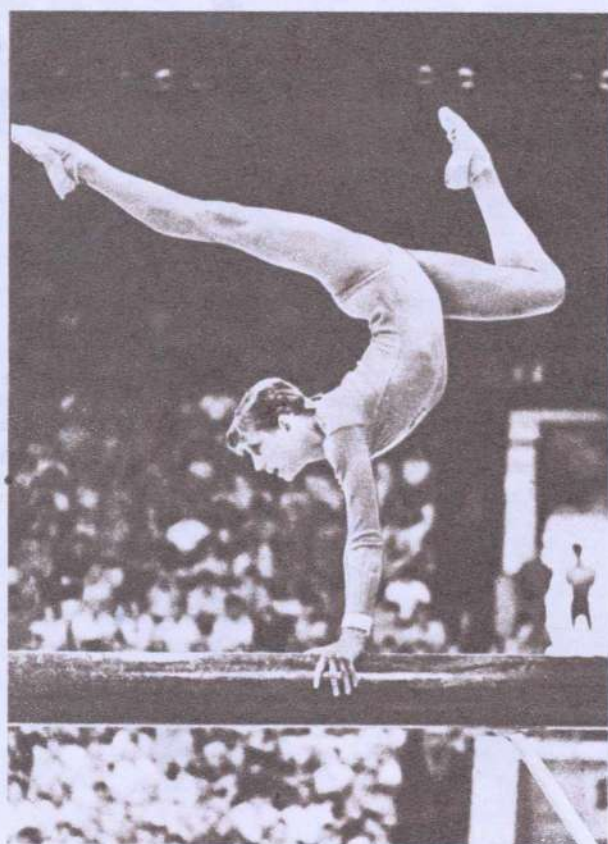
2 3

SECVENȚE DE AUTENTICĂ MĂIESTRIE

1

2

3

4

Intrecerile de gimnastică au cunoscut, fără îndoială, unul din momentele de mare atracție ale Jocurilor Olimpice. Și nu este deloc întâmplător interesul pentru acest sport al grației și fanteziei, dacă luăm în seamă faptul că astăzi, pe plan internațional, măiestria și precizia în mișcare au atins cotele maxime. S-au făcut fel de fel de pronosticuri, dar nu se putea întrezări o prezență atât de strălucită a gimnasticii feminine ca aceea a sportivelor sovietice. Și în același timp nu ne puteam imagina un mecanism atât de perfect ca acela al gimnaștilor japonezi, care ne-au dat impresia că fiecare mișcare a lor a fost creată de un... computer.

Am asistat în fața micilor ecrane la un spectacol de neuitat, la o luptă strlinsă în confruntarea unor incontestabile talente din gimnastica mondială care ne-au prezentat în premieră exerciții de maximă dificultate. Așa cum de altfel nu era greu de anticipat, echipa feminină încununată cu aur nu putea fi alta — cunoscându-i valorile — decât cea a Uniunii Sovietice (380,50 p). Locul doi a revenit echipei Republicii Democratice Germane (376,55 p), iar al treilea — Ungariei (368,25 p). Gimnaștele țării noastre au obținut 360,70 p, clasându-se astfel pe locul 6 după sportivele din S.U.A. (365,90 p) și cele din Cehoslovacia (365 p). După o evoluție în care măiestria a fost la... înălțime, pe podiumul olimpic al exercițiilor de individual compus au urcat Ludmila Turișceva (U.R.S.S.), Karin Janz (R.D.G.) și Tamara Lazakovici. Finala pe aparate, care a fost un recital al superlativelor, a adus

în primul eșalon al maestrelor pe tînăra gimnastă sovietică **Olga Korbut** — o veritabilă artistă a exercițiilor la paralele, birnă și sol. Tot cu acest prilej Karin Janz (R.D.G.), în urma evoluției spectaculoase de la sărituri și paralele, a urcat și ea pe cea mai înaltă treaptă a podiumului olimpic.

Dominînd categoric intrecerile gimnaștilor la Olimpiadă, japonezii au demonstrat că în sport ca și în artă se poate atinge perfecțiunea. Programul prezentat de echipa niponă a constituit o veritabilă lecție de virtuozitate sportivă. Iată de ce și în clasamentul general este evidențiată valoarea celor mai buni: 1. Japonia (571,25 p), 2. U.R.S.S. (564,05 p), 3. R.D. Germană (559,70 p). Echipa țării noastre s-a clasat pe locul 7 cu 538,90 p. (rezultat mai bun decît cel obținut la mondialele din 1970).

Intrecerile celor mai buni sportivi la aparate i-au desemnat drept învingători pe următorii: inele — **Akinori Nakayama** (japonia), sol — **Nikolai Andrianov** (U.R.S.S.), cal cu minere — **Viktor Klimenko** (U.R.S.S.), sărituri — **Klaus Koste** (R.D.G.), paralele — **Sawao Kato** (japonia), bară fixă — **Mitsuo Tsukahara** (japonia).

...Cu siguranță că sportivii și specialiștii noștri consideră, acum, după ce „flacăra olimpică” s-a stins, că **MUNCHEN '72** — înscris cu majuscule în istoria sportului — a fost un moment de răscruce de la care trebuie să pornească spre cucerirea unor noi trepte ale măiestriei și în această nobilă disciplină — gimnastica.

M.P.

1 Ludmila Turișceva — locul nr. 1 la individual compus, într-un grațios exercițiu la birnă.

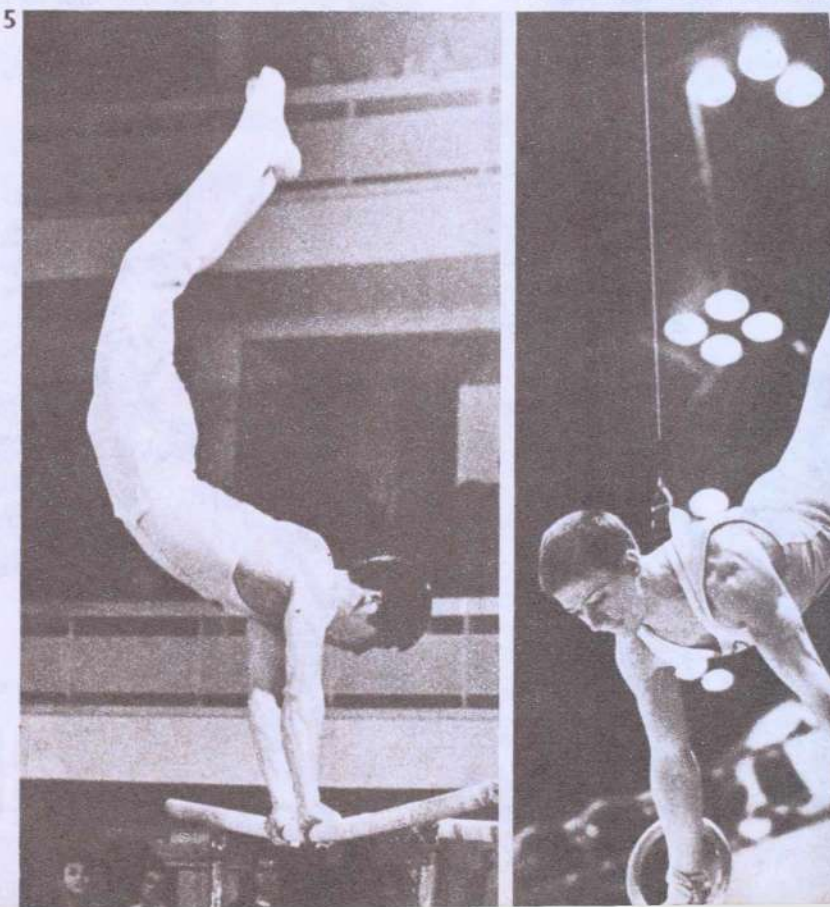
2 Olga Korbut — un nume nou în gimnastica mondială, cu rezonanțe strălucite la birnă, paralele și sol.

3 O săritură de... aur pentru gimnasta Karin Janz (R.D.G.).

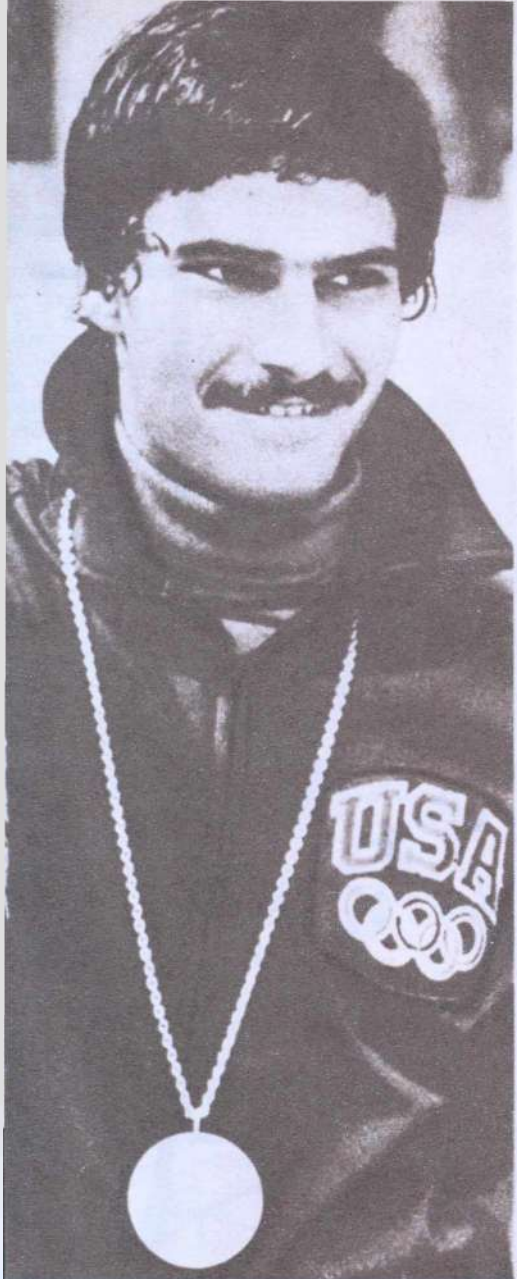
4 Erika Zuchhold — un cap de păpușă, două medalii de argint (sărituri și paralele), pentru echipa Republicii Democratice Germane.

5 Mitsuo Tsukahara — un maestru al gimnasticii nipone.

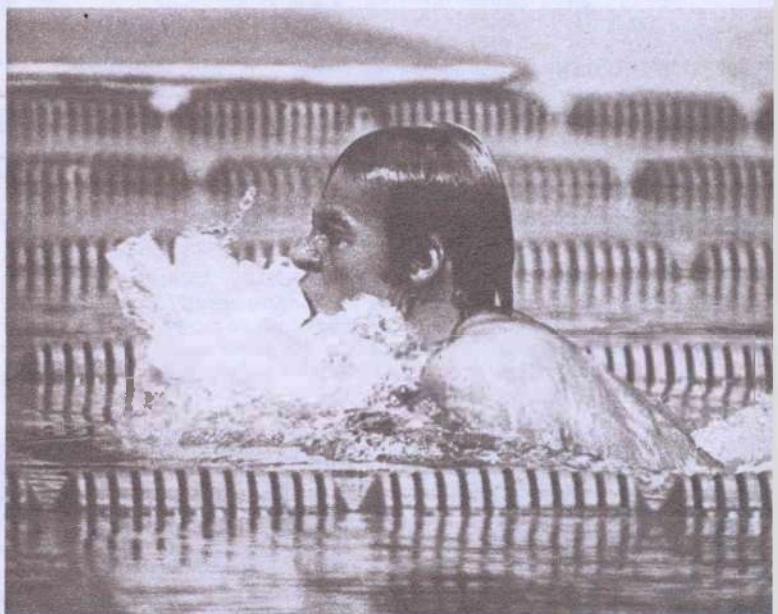
6 Nikolai Andrianov — component de bază al echipei sovietice — execută un dificil exercițiu la inele.

VERITABILĂ EXPLOZIE a recordurilor în piscina olimpică

1. **Mark Spitz**, recordmanul Olimpiadelor moderne — șapte medalii de aur cu tot atâtea recorduri mondiale.
2. Cele trei medaliat la 400 m liber: **Novella Calligaris** (argint), **Shane Gould** (aur) și **Gudrun Wegner** (bronz), de la stînga la dreapta.
3. **Shane Gould**—regina întrecerilor de la «Olimpya schwimmhalle».
4. **Roland Matthes**, singurul înotător din lume neînving în ultimii 5 ani!
5. **Gunnar Larsson**, campionul absolut al tetratlo-niștilor.
6. **Nobutaka Taguchi** a adus Japoniei, după 16 ani, un nou titlu olimpic în probele de bras.

Un bilanț unic în istoria întrecerilor de înot ale J.O.: 2 de recorduri mondiale și 24 europene (pe lângă alte cinci de recorduri naționale și ale altor continente) în cele 29 de probe clasice; un super-campion, Mark Spitz, care cucerește 7 medalii de aur cu tot atâtea recorduri ale lumii (performanța sa va fi greu de egalat la următoarele Olimpiade) și peste 10.000 de spectatori seară de seară urmărind cu emoție (dar și cu satisfacție) disputele pasionante din piscină. Și parcă tot nu am spus ceea ce a fost esențial în cel mai puternic concurs din istoria natației.

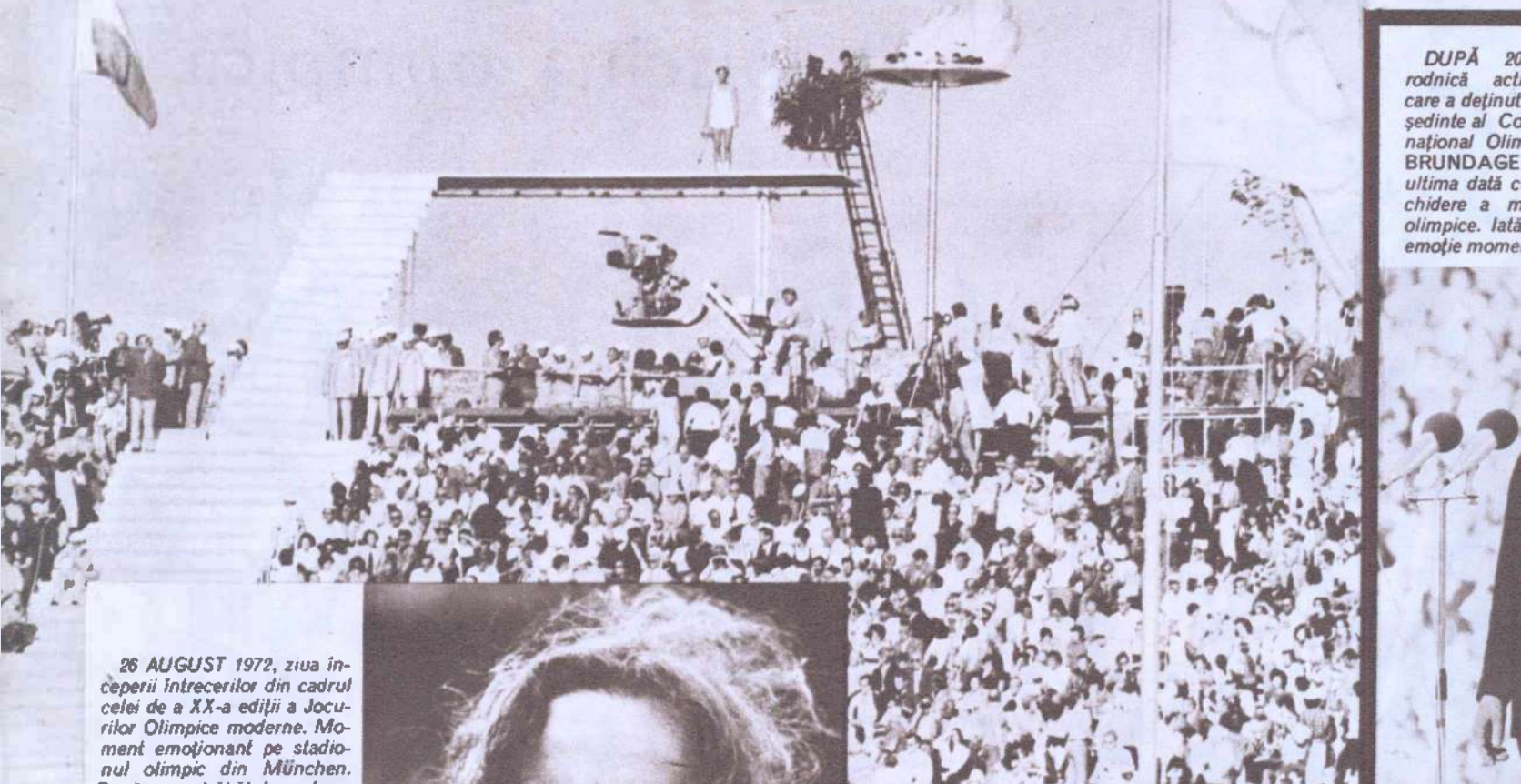
Înotul, trebuie s-o recunoaștem, trăiește în acești ani o veritabilă revoluție, de o amploare nemaiîntâlnită, el neritându-și cu prisosință cel de-al doilea loc în ierarhia sporturilor olimpice. Astăzi, cînd se cîștigă probele masculine de delfin (54,2 - 100 m și 2:00,7 - 200m) în timp care nu sînt încă accesibili unor crauliști europeni și bună valoare, cînd brasiștii înoată «sute» în 64,9 și 1:00 m în 2:21,5, cifre cu care eram obișnuiți — cu nu prea mulți ani în urmă — la probe de spate și delfin, cînd este de 15 ani înregistrată la craul și delfin recorduri superioare celor masculine din majoritatea țărilor europene putem sublinia marea victorie a omului în lupta continuă cu rezistența firească a apei.

După Olimpiada mexicană specialiștii credeau că la multe probe marii campioni au atins limite maxime. Ei bine, nici unul din recordurile stabilite în urmă cu patru ani nu mai stă astăzi în picioare. Vom scrie în curînd același lucru și patru ani mai tîrziu, la Montreal, în zăvăl de ediția mîuncheneză? Istoria și viața, în continuă evoluție, ne sugerează evidente posibilități. Deocamdată însă, este limpede că această veritabilă explozie în domeniul cifrelor se datorează, în primul rînd, înotătorilor din S.U.A. și Australia, care au cumulat 23 din cele 29 de titluri atribuite, și într-o măsură mai mică sportivilor din R.D.Germană, Japonia, Suedia, Canada, Ungaria și Uniunea Sovietică. Cît privește tabloul performanțelor se desprind autoritar Mark Spitz și Shane Gould, eroii Olimpiadei mîuncheneze. Să amintim însă și de Gunnar Larsson, Roland Matthes (neînving din 1967!) sau Melissa Belote, care au dominat procedeele de bras. Și să nu-l uităm nici pe veteranul Mike Burton, aflat încă la o a doua tinerete sportivă, singurul înotător care reușit să cucerească de două ori consecutiv titlul olimpic în dificila probă maraton de 1500 m liber.

În ceea ce-i privește pe cei trei «olimpici» români, ei sînt în situație, din păcate, sub nivelul internațional.

Adrian VASILIU

MÜNCHEN '72

DUPĂ 20
rodnică acti
care a deținut
ședințe al Co
național Olim
BRUNDAGE
ultima dată c
chidere a m
olimpice. Iată
emoție mome

26 AUGUST 1972, ziua începerii întrecerilor din cadrul celei de a XX-a ediții a Jocurilor Olimpice moderne. Moment emoționant pe stadionul olimpic din München. După ce a străbătut un drum lung, trecând și prin țara noastră, flacăra olimpică, simbol al întrecerilor sportive prietenești ale tineretului din întreaga lume, a sosit la München. Sportivul vest-german Peter Zahn a fost ultimul schimb care a purtat făclia, aprinzând focul Jocurilor deasupra marelui stadion münchenez. În medalion, săritoarea în lungime HEIDI SCHULLER în calitate de gazdă, rostește jurământul olimpic în numele tuturor sportivilor participanți la J.O.

TRISTEȚE PE STADIONUL OLIMPIC din München. 80 000 de persoane au asistat la ceremonia funerară în amintirea celor 11 sportivi israelieni care au căzut victimă monstruosului asasinat comis de o grupă de comando palestinian. Pentru prima dată în milenara lor istorie, pacea Jocurilor Olimpice a fost tulburată de o bandă de teroriști, a căror faptă a îngrozit întreaga lume.

GÎNDUL LA MEDALIILE OLIMPICE nu le-a împiedicat pe fetele Evei, prezente la Jocurile de la München, să fie, în continuare, cochete. Ele au solicitat din plin grupul de cosmeticiene pus la dispoziția lor de către organizatori. Iată-o pe atleta vest-germană Karen Mack făcând ultimele... pregătiri înaintea întrecerilor de la pentatlon. Desigur, nu poți intra în concurs fără să ai buzele frumos creionate...

XX-a OLIMPIADĂ

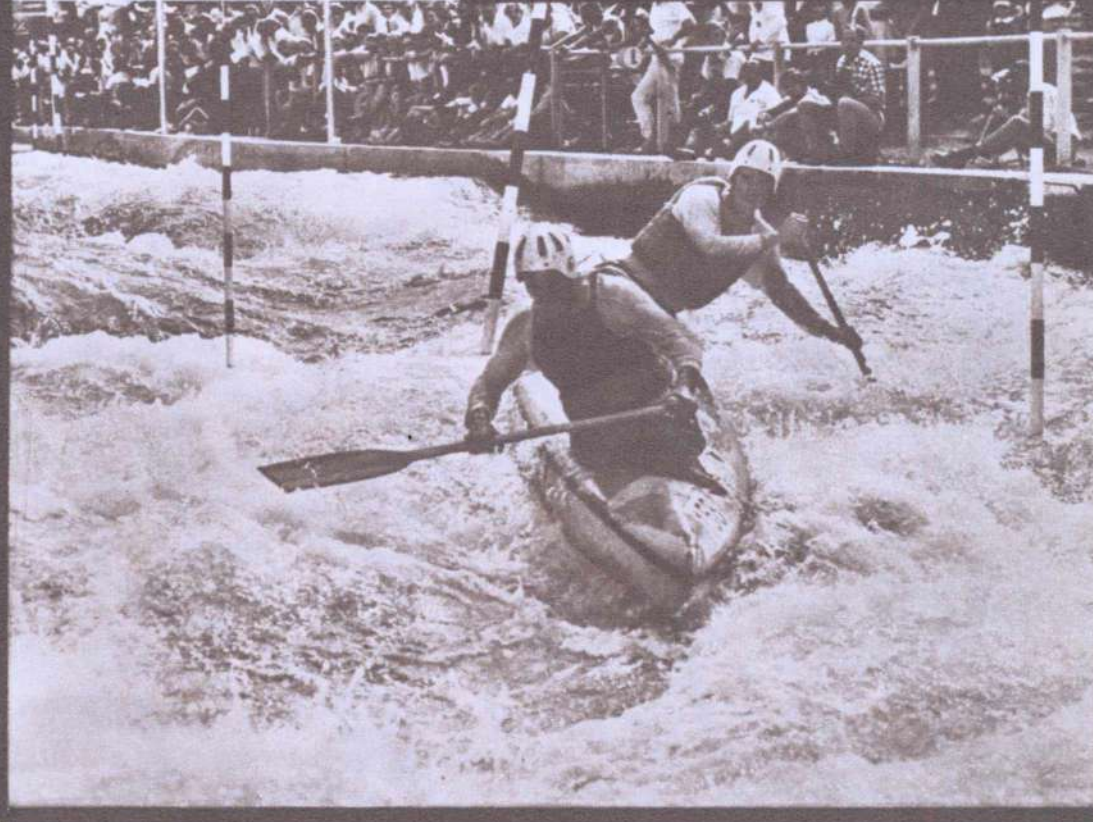
WILLI DAUME, președintele comitetului de organizare a J.O. de la München, îi va da cuvîntul. Funcția de președinte C.J.O., deținută două decenii de către Avery Brundage (azi în vîrstă de 85 de ani), a fost preluată de lordul irlandez KILLANIN, pe care vi-l prezentăm în medalion.

VĂ PREZENTĂM turnul de televiziune din München, devenit cunoscut în întreaga lume nu atît mulțumită înălțimii sale de 290 m, cît datorită Jocurilor Olimpice. Din vîrful său ne-au fost prezentate panorame uimitoare ale uriașului complex sportiv care a găzduit întrecerile olimpice.

AVENTURI PE CANALUL AUGSBURG — iată cum am putea numi întrecerile de slalom nautic din cadrul Jocurilor Olimpice. În permanență la un pas de naufragiu, sportivii au oferit spectatorilor o întrecere inedită plină de surprize.

concentrat în zilele Jocurilor Olimpice elita sportului principală preocupare, concursurile sportive, participînd o bună parte din timpul liber vizitării orașului. Vele noastre, Valeria Butanu, Cornelia Popescu și tu pe una din străzile capitalei bavareze.

ZÎMBETE CARE CU GREU vor putea fi uitate. Excelenta organizare și călduroasa ospitalitate a gazdelor constituie amintiri deosebit de plăcute pentru fiecare sportiv care a participat la Jocurile Olimpice. Prezentăm și cîțitorilor noștri cinci dintre drăguțele fete müncheneze care au avut rolul de gazde în perioada întrecerilor olimpice.

MINI-GOLFUL a fost unul dintre sporturile care i-au cucerit cu rapiditate pe locuitorii satului olimpic. Printre cei care s-au impus cu rapiditate în campionatele organizate ad-hoc la această disciplină au fost și handbaliștii români. În imagine, Radu Voina, Valentin Samungi, Cristian Gațu, Dan Marin și Werner Stockl la o partidă de mini-golf.

PRIMA ÎNTÎLNIRE DINTRE UN «XV»
ROMÂNESC ȘI UNUL AMERICAN

RUGBY — SPECTACOL

Fiecare lușă a prilejuit dispute bărbătești, spectaculoase, între rugbyștii din California și cei reprezentând culorile Sportului studențesc. De data aceasta balonul va intra în posesia studenților bucureșteni. (B.A.T.S. California—Sportul studențesc 20—14).

Foto: S. BACKSY

Anul acesta, se vede, a început mai bine pentru «ovalul» românesc. Din totdeauna rugbyul nostru a suferit de pe urma lipsei de contacte internaționale cu parteneri valoroși, știut fiind faptul că progresul într-un sport sau altul nu poate veni decât în urma tocmai a unor asemenea relații. De mai bine de zece ani singurii noștri interlocutori autentici ne sînt reprezentanții cocoșului galic (la nivel de «națională» lucrul acesta se reduce, însă, doar la un singur joc, acea întîlnire România—Franța devenită, spre satisfacția noastră, tradițională). Dar, iată, în 1972 au apărut semne care par a fi de bun augur pentru rugby. După ce am reînnoțat relațiile cu chiar inventatorii jocului cu balonul oval—englezii (care ne-au trimis drept ambasadoare redutabila selecționată a comitatelor Devon și Cornwall)—a venit momentul fericit al stabilirii unor legături... inedite cu sportivii de peste Ocean.

Era deosebit de interesant pentru noi să vedem în ce măsură se vor adapta băieții noștri jocului în permanentă mișcare al rugbyștilor americani, atleți desăvîrșiți, majoritatea dintre ei practicanți și ai «rugbyului american». Ei bine, examenul a fost trecut cu brio de reprezentanți Sportului studențesc, care au dat o replică demnă de toată lauda experimentaților sportivi americani, purtători ai culorilor clubului Bay Area Touring Side din San Francisco. A rezultat un spectacol de o deosebită calitate, ceea ce a constituit o excelentă propagandă pentru rugby și, totodată, un prilej pentru tinerii noștri rugbyști de a acumula noi cunoștințe.

(D.C.)

P.S. La Timișoara, echipa noastră campioană, Universitatea, și-a onorat titlul cîștigînd în fața rugbyștilor americani cu 15—10, după un joc de o factură la fel de înaltă.

Pentru
sănătatea
și
frumusețea
dumneavoastră

CURIER MEDICO-SPORTIV

München

M.N. — PLOIEȘTI. Am reținut din rîndurile scrise cu multă sensibilitate, că aveți 29 de ani și, datorită unei boli, sînteți pensionată medical. Pronosticul specialiștilor, îngrijorător la pronunțare, a fost, datorită succeselor înregistrate de medicină, mult ameliorat și afirmați că în prezent aveți o bună stare fizică. Supraalimentația recomandată de medici a lăsat, însă, urme asupra aspectului fizic prin aceea că aveți acum un surplus de greutate de 10 kg. În urma consultării recente chiar specialiștii v-au recomandat o reducere a supraalimentației. În încheierea scrisorii dv. îmi cereți unele sfaturi practice pentru reducerea greutății corporale. După cum vedeți mă conformez doleanței dv. și în rîndurile ce urmează voi încerca să vă fac unele recomandări pentru a da jos surplusul de greutate de care vă plîngeți.

În primul rînd mă bucur că sînteți din nou sănătoasă, iar în privința greutății corporale nu trebuie să vă faceți prea multe griji. Această problemă se rezolvă, în general, mai ușor, iar cu puțină atenție la regimul zilnic alimentar, la care se adaugă exercițiul fizic, în scurt timp totul va fi din nou în regulă.

Voi începe prin a vă spune că trebuie reduse la maximum pastele făinoase, grăsimile, dulciurile și toate alimentele ce duc spre o creștere rapidă a greutății. Este bine să consultați și numerele anterioare ale revistei noastre (în care găsiți indicații asupra acestui subiect) și, totodată, un medic care vă va stabili cu precizie regimul alimentar.

Dar, după cum se știe, și exercițiul fizic are o mare influență. Practicarea sa riguroasă poate da rezultate bune în eliminarea kilogramelor pe care le aveți în plus. Este recomandabil să începeți printr-o alergare zilnică, cu o durată de aproximativ 5-6 minute. După ce ați făcut o oarecare acomodare, puteți mări durata și chiar intensitatea ritmului. Cadrul ideal de practicare ar fi un parc, iar dacă aveți posibilități, șederea într-o stațiune montană o anumită perioadă (20-30 zile) și parcurgerea zilnică a citorva mii de metri pe pante accesibile ar fi foarte folositoare. La aceasta se pot adăuga exerciții de gimnastică pe care trebuie să le executați zilnic și a căror dozare o veți face în funcție de gradul de oboseală pe care o resimțiți.

Cred că într-o viitoare scrisoare îmi veți da vești bune...

Asistent univ. SONIA IOYAN
maestră emerită a sportului

TOTUL SUB SEMNUL JOCURILOR OLIMPICE ! De aceea și INVITATA NOASTRĂ, Mariana GEORGESCU, elevă la Școala populară de artă din București, a ținut să se fotografieze în fața afișelor-simbol ale marelui eveniment sportiv.

● 18 ani ● 163 cm ● 55 kg
● Joacă fotbal la echipa bucureșteană Diana, pe postul de fundaș stînga.

● Alte pasiuni: muzica ușoară. Este, de altfel, o tînără speranță lansată de emisiunile «Romantic club», «Portativ '72», «Variații» de la radio și televiziune.

Foto: Ion MIHĂICĂ

ÎN CAMPIONATUL DE FOTBAL

DINAMO un punct avantaj într-un clasament plin de frământări

Foto: I. MIHĂICĂ

Luptă aprigă pentru balon. În duel aerian mijlocașul **Petescu** și portarul dinamovist **Constantinescu** asistați de **Axente** (7) și **Dinu**. (U.T.A. — Dinamo 0-1).

A trage unele concluzii după numai trei etape de campionat nu se pare prematur. Echipele de-abia au intrat în ritmul competițional, de-abia au avut timp să se încălzească. Totuși, câteva considerații se pot face. De pildă, surprinde startul slab luat de formațiile prezente în competițiile europene: Rapid-locul 14, «U» Cluj — 11, U.T.A. — 9, F.C. Argeș — 8.

Nu putem face abstracție nici de A.S.A. Tg. Mureș, înscrisă în Cupa Balcanică și care este a 12-a pe tabela de clasificare! Motivele sînt suficient de cunoscute: loturi incomplete (U.T.A.) sau răvășite (Rapid), pregătire incompletă («U» Cluj, datorită campionatului european studentesc). Doar argeșenii, în ciuda locului 8, demonstrează o formă acceptabilă. În timp ce Sport Club Bacău și Steagul roșu își mențin pozițiile fruntașe din campionatul trecut, Steaua, dar mai ales C.F.R. Cluj și Petrolul au făcut un apreciable salt spre virful clasamentului.

Deficiențele textiliștilor au ieșit pregnant în evidență cu prilejul partidei disputată simbăta trecută în compania lui Dinamo București. Lucescu și colegii săi s-au mișcat bine pe terenul ud de ploaie, fostul arădean Florian Dumitrescu a fugit cît zece și a trimis o centrare lui Lucescu care a dus la marcarea golului, în timp ce Constantinescu, în poartă, s-a arătat imbatabil. În schimb, U.T.A., greoaie fără Brașovschi în formație (suspendat), dominată de complexe (în ultimii ani Dinamo a cîștigat, de regulă, în orașul de pe Mureș), și cu lot subțire, nu a putut face mai mult, în ciuda dominării sale teritoriale.

Cîștigînd cu 1-0, Dinamo a devenit lidera clasamentului, un clasament în care în afară de Steagul roșu nici o echipă nu și-a păstrat locul anterior.

Mircea TUDORAN

FOTBAL VARIETĂȚI

● În S.U.A. se înregistrează o accentuată creștere a numărului de spectatori la meciurile de fotbal — soccer din cadrul campionatului. De pildă, dacă anul trecut asistența medie se cifra la 3 404 persoane pe meci, anul acesta ea a trecut de 5 000. Cea mai

preună cu soțiile lor, la Navacerrada, locul obișnuit al cantonamentelor lor. A fost o reuniune deosebită față de celelalte: s-au dezbătut (împreună cu antrenorul) și definit (în familie) proiectele echipei pentru noul sezon. Aportul soțiilor în succesul lui Real

reprezentative ale Indoneziei, Filipinelor, Coreei de Sud, Hong Kongului și Vietnamului de sud.

● Tragerea la sorți a optimilor de finală ale «Cupei campionilor europeni» și «Cupei celor», împreună cu «16»-imile de finală ale «Cupei U.E.F.A.», se va efectua la Roma, la 2 octombrie.

● 33 de meciuri pe teren propriu fără a pierde vreun punct! Performeră, echipa engleză Birmingham.

● Santamaria, fostul jucător al lui Real Madrid, acum antrenor la Espanol Barcelona, începe noul sezon cu... 10 jucători noi! «Sper că datorită lor, sezonul '72-'73 va fi mai bun decât cel din '71-'72» — a declarat el.

● F.C. Santos, celebrul club al nu mai puțin celebrului Pele, nu face excepție de la regulă și, de curind, și-a schimbat antrenorul: în locul lui Air Da Rosa Pinto, în rolul de conducător tehnic a fost numit fostul jucător Pepe.

● În fotbalul italian nu mai există H.H. 1 și H.H. 2. A rămas doar Helenio Herrera, celălalt Herrera, Heriberto (care în urmă cu câțiva ani a vizitat Bucureștiul împreună cu echipa sa de atunci, Juventus Torino), s-a înapoiat în țara sa de băștină, Paraguay, unde a fost însărcinat să conducă antrenamentele echipei naționale.

Madrid se speră că va fi consistent...

● Echipa națională a Australiei va susține opt partide în cadrul unui turneu ce va fi efectuat în octombrie în sud-estul Asiei. Printre viitoarele adversare, echipele

mare creștere s-a înregistrat la echipa St. Louis Stars: de la 3 572 spectatori 1971 la 7 772 anul acesta.

● Jucătorii lui Real Madrid au fost reuniți pentru câteva zile, im-

● Paris St. Germain a dispărut din campionatul Franței. În locul ei — Paris F.C., aceeași echipă sub o nouă firmă. Iată-i, în imagine, pe cei care încearcă să readucă faima fotbalului parizian. De la stînga la dreapta, în picioare: Djorkaeff, Guicci, Eo. Solas, Rostagni, Delhumeau; jos: Floch, Prost, Guignedoux, Bras, Chapuisat.

profiluri fotbalistice

ION CONSTANTIN:

«La 17 ani nu încălțasem ghetetele de fotbal!»

La o vîrstă cînd Pele plîngea de bucurie cu Cupa Jules Rimet în brațe, cînd Dobrin era un consacrat în prima divizie a țării, cînd, generalizînd, o generație de fotbaliști stă cu un singur picior peste pragul afirmării și cu un semn de întrebare deasupra capului, la 17 ani, deci, Ion Constantin nu încălțase niciodată o pereche de ghetete de fotbal. El juca doar în curtea liceului din Oltenița, juca cu sîrg și cu talent, refuzînd sistematic orice ofertă din partea lui S.N.O. din localitate. Nu putea să iasă din diletanțism, pentru că îl preocupă în primul rînd examenul de maturitate și naveta anevoioasă dintre oraș și Budeștiul natal. Dar s-a terminat liceul și băiatul care a sfidat «spirala» perfectă pîtici — juniori mici — juniori mari etc s-a înrolat în rîndul echipei amintite, ce activa în campionatul județean. În ediția de debut a devenit golgeterul seriei, și un unchi din București, șofer de meserie și supporter înfocat al Progresului, în timpul liber, l-a luat odată în cabina camionului și l-a «deșertat» în fața lui Ozon și Iordache, antrenorii de atunci ai echipei bucureștene.

— V-am adus și eu bălățul acesta să-l vedeți, poate că o să vă placă, a găsit unchiul din Capitală.

Ozon s-a uitat cam chiorș («E cam copt, neică, și de la țară n-au ieșit niciodată fotbaliști mari»), dar Iordache l-a înduplecat («Lasă-l, Titule, să joace un efort de oră, nu pierdem nimic») și Ion a intrat în cvartetul ofensiv al «alb-albaștrilor» în acei meci de antrenament cu Electronica, marcînd rapid trei goluri. În clipa următoare era legitimat la Progresul București, în Divizia A, sfîdînd iarăși ordinea convențională (județ-divizia C-divizia B etc). Zeul fotbalului s-o fi miniat puțin de această cutezanță, cîci lui Ion Constantin i-a fost sortit apoi să cunoască, totuși, asprimea legilor ierarhice: Progresul a retrogradat în B, el a plecat la Flacăra roșie în divizia C, de aici din nou în B, la Electronica Obor. Pe unde a trecut, a făcut figură frumoasă de înștaș abil și descurcîreț în fața porții adverse. Lumea fotbalistică începuse să vorbească de atacantul blond și cu calvipe prematură, care taxa lejer vigilența scăzută a oricărei apărări. Driblingul bun, șutul năpraznic, maniera incomodă pentru adversar de a-i hărțui defensiv erau calități certe ce nu puteau plafona acest fotbalist cu vellecții de golgeter. Dinamo București l-a legitimat la echipa sa, dar, din Petroșani, Titus Ozon îl chema cu insistență lîngă el. Ion Constantin începuse să devină un fotbalist ofertat. Legea valorii își spunea cuvîntul! La Petroșani, Ion Constantin a făcut două sezoane excelente, iar Angelo Niculescu l-a notat pe «lista mare» de 40 de fotbaliști vizaiți pentru C.M. din Mexic. După Ozon, și Ștefan Covaci, pe atunci la Steaua, și l-a vrut pe Ion Constantin în echipa sa. Dar Covaci a plecat, Ion Constantin a venit, gîsind o ostilitate disimulată dar fermă, la noul antrenor: al Stelei, Valentin Stănescu. Nefolosit decît sporadic la Steaua, anul acesta Ion Constantin pleacă la Petrolul unde înaintea campionatului, în cinci meciuri amicale, marchează 9 goluri.

Un fotbalist pelerin? Poate, dar din disputa unor antrenori de a-l avea în echipă și paradoxalul sentiment al altora, de refuz. Un fotbalist contestat? Nu, din moment ce și profesorul Angelo Niculescu s-a gîndit cîndva la el.

La 26 de ani, Ion Constantin a spus multe în fotbalul nostru și mai are, desigur, încă multe de spus.

Ion CUPEN

● Wim Van Hanegem, jucătorul lui Feynoord Rotterdam, este unul dintre cei mai dotați fotbaliști olandezi, admirat pentru talentul său și pe stadioanele noastre unde a evoluat în două rînduri.

«MOMENTELE» FOTBALULUI

de la LAKATOS la ATODIRESEI

Iată «11»-le cu care C.S.M. Reșița a debutat în ediția 1972-1973 a diviziei A: Sus (de la stînga la dreapta): SZILAGY, GROZĂVESCU, KISS, GEORGEVICI, ILIEȘ, REDNIC; jos: NEAGU, BEL-DEANU, ATODIRESEI, KAFKA și FLOREA.

A 55-a ediție a campionatului diviziei A la fotbal a început. Printre cele 16 echipe participante se află două nume noi: Sportul studentesc și C.S.M. Reșița. Într-unul din numerele trecute, stimați cititori, ați făcut cunoștință cu formația studenților din Capitală. Azi, a venit rîndul echipei de pe malurile Bîrzavei.

Deci fotbalul din Reșița celor 200 de ani de foc nestins, în vatra cuptoarelor în care oțelul fierbe ca laptele. Și acolo, sportul cu balonul rotund se practică de mult, are numeroși prieteni, și-a făcut, chiar, o tradiție și este iubit cu aceeași pasiune, cu aceeași patimă pe care o întîlnim în tribunele din Craiova, Ploiești sau Pitești. Iată de ce, azi, salutînd prezența Reșiței în Divizia A, vom întoarce filele de album, îngălbenite de trecerea anilor, pentru a puncta «momentele» fotbalului din «cetatea oțelului».

«MOMENTUL 1930-31», PRIMUL TITLU DE CAMPIOANĂ

Da, echipa din Reșița a cîștigat campionatul țării. Anul acesta, clubul siderurgistilor își va sărbători semicentenarul. Echipa de fotbal C.S.M. Reșița de azi a activat, pe parcursul anilor, sub mai multe denumiri: U.D.R., Metalul, Clubul sportiv muncitoresc. La opt ani, de la semnarea actului de naștere a clubului, echipa de fotbal reușea o splendidă performanță, cucerirea titlului de campioană a României. Un frumos început de drum, un succes căruia i se vor adăuga și altele. Iată echipa deschizătoare de pîrtii: Damacsek-Pomacsek, Gyori,

Sincu-S. Sepi, Bundi-Tibișan, Lakatoș, Ploieșteanu, Kiliamovitz, Moisa. Multe nume cunoscute, unele ale unor fotbaliști mari, internaționali de marcă. Au trecut atîția ani, dar lumea încă știe cine au fost Tibișan, Lakatoș sau Silviu Ploieșteanu.

«MOMENTUL 1950», REÎNȚILNIREA, DE UN AN, CU DIVIZIA A

Anii au trecut. Au fost momente frumoase, dar și coborîri pe scara valorică. Reșița încearcă, din nou, să forțeze poarta primei divizii. U.D.R.-ul înmănușează în rîndurile sale cîțiva jucători de clasă, cîștigă întrecerea din divizia secundă și în 1950 își face loc între cele 12 divizionare A. În final, însă, locul 11 nu poate fi evitat și în toamna aceluiași an, Reșița retrogradează. Echipa însă nu se uită: Conrad (Schwager)-Negru, Colnic-Andrescu, Posa, Marc-Gozner, Vida Jijic, Iovan, Almer. Două nume vor reține atenția, portarul Conrad, care a jucat și în națională, și atacantul Jijic, azi antrenor la centrul de copii. Echipa a retrogradat, însă nimeni nu se gîndea, și n-ar fi bănuț, că vor trebui să treacă 22 de ani pînă la revenirea în «plutonul de elită» al fotbalului românesc. Pînă avea să se împlinescă acest vis, Reșița trăiește, însă, un alt moment de bucurie....

«MOMENTUL 1954», «CUPA ROMÂNIEI» VINE LA REȘIȚA!

Echipa se afla în divizia B. Încearcă să recupereze

terenul pierdut, revenirea în «A», dar lupta se arăta a fi peste puterile sale, deși lotul nu era chiar atât de... fragil. În 1954, însă, Metalul Reșița avea să realizeze o performanță excelentă și unică pînă în 1961, cînd va fi în stare de apă ceva și Arieșul Turda. Atunci, în ediția din 1954, Metalul reușește în fața divizionarelor A o «serie excelentă», rezultate rămase în cartea de aur a fotbalului reșițean: 5-1 cu Știința Timișoara, 4-0 cu Locomotiva Tg. Mureș, 1-0 cu Locomotiva Timișoara, 1-0 cu C.C.A. și, în finală, 2-0 cu Dinamo. Pentru un an, «Cupa României» se stabilește la Reșița, unde a fost dusă de o echipă ce va rămîne în amintirile localnicilor: Zarici-Chirilă, Teodorescu, Potocanu-Munteanu, Ap-rojort II, Mioc, Urcan, Iovan (Vida), Seleș.

Dar anii treceau și Metalul nu avea să-și atingă obiectivul-promovarea în «A», deși în 1963-64, a fost la un pas, atunci cînd s-a clasat pe locul II și cînd Dinamo Pitești, campioana de azi, a promovat în «A».

«MOMENTUL 1971», DUPĂ 22 DE ANI SE ÎMPLINEȘTE VISUL

După nereușita din 1964, în iulie 1971, Ion Reinhardt se reîntoarce la Reșița. Ia totul de la cap pentru a făuri frumoasele izbînzii din finalul campionatului. Renăscută din propria-i cenușă, după ce a fost la un pas de retrogradare, C.S.M. ia un start formidabil, își sufocă adversarii și conduce întrecerea de la cap la cap, cîștigînd seria a II-a a

LUI REȘIȚEAN

FRANCISC VARGA

32 de ani, 1,78m, 70 kg, 28 de jocuri în campionatul diviziei B, ediția 1971—1972. Varga — căpitanul de echipă — e un produs al fotbalului reșițean. Jucător tehnic, cu multă clarviziune, el se impune ca un fotbalist de viitor. La 26.VIII.1961 a fost adus la Steaua dar nici aici nu se impunește și rămâne un jucător de rezervă, anonim.

Într-o zi, la 17.IX.

1962, ia trenul din București și revine acasă, la Reșița. Ia totul de la cap, își recapătă încrederea în forțele și talentul său și redevine Varga cel de altădată; acum este «creierul echipei», «capul limpede» de la mijlocul terenului.

La 32 de ani, tehnicianul Combinatului siderurgic, se reintâlnește cu divizia A, cu care odată a cochetat ca o mare speranță.

ION ATODIRESEI

Prin atitudinea sa, a fost și rămâne un puștan, un băiat ce nu supără pe nimeni și nici nu e supărat de cineva. Are 21 de ani, 1,68 m, 68 kg. Începuturile fotbalistice le-a făcut la Teba, dar talentul său și mișcărilor de sfirează îl impun în ochii antrenorilor, care la 22.X.66 îl aduc la U.T.A. Micul Atodiresei dovedește calități deosebite, de extremă, și la 15—16 ani i se întrezărește un viitor frumos. Se remarcă în taberele de juniori și într-o zi, în urmă cu vreo 4 ani, îmbracă tricoul echipei naționale de juniori, al cărei căpitan ajunge în cele din urmă. Dar antre-

norii se contrazic, se leagă de înălțimea lui, chipurile, necorespunzătoare (deși jucători scunzi au ajuns fotbaliști mari) și Ion Atodiresei este... imprumutat la Arad Vagonului, în «B», în 1970. Neastimpărat cum e, nu se impacă cu situația, încearcă să iasă din cercul nefavorabil și pleacă la Reșița (11.VIII.1971) unde devine titular la C.S.M. În campionatul în care echipa sa a obținut promovarea, Atodiresei a jucat 29 de meciuri din 30, fiind cotal de Reinhardt ca unul dintre cei mai rezistenți și mai rapizi jucători ai formației.

ION REINHARDT

Ion Reinhardt devine, la 52 de ani, una din figurile de prim rang ale fotbalului reșițean. E un produs al școlii arădene, se știe. A fost un jucător mare, pe care îl poate recomanda însăși prezența în formația U.T.A.-ei anilor 1947—48. Reinhardt a jucat alături de Marki, Vas, Pall, Farmati, Băcuș, Petchovschi, Merces, Bonihadi, Stibinger, Dumitrescu III.

După ce a abandonat activitatea competițională, s-a dedicat muncii de antrenor. Și-a petrecut la U.T.A. 20 de ani, ca jucător și ca antrenor, perioadă în care arădenii au cucerit șase titluri de campioni și de două ori «Cupa României», timp în care a dobândit multă experiență. Cîteva ani, a lucrat alături de N. Dumitrescu, la U.T.A.

A venit pentru prima oară la Reșița în 1963, când a dus-o pe C.S.M. pe locul II în Divizia B. A revenit în orașul siderurgistilor, unde s-a stabilit cu familia, în iulie 1971 și după un an, realizează marea performanță, promovarea în «A». Reinhardt transmite echipei sale ceva din modestia, disciplina și hărnicia care îl caracterizează.

diviziei B la mare distanță. O adevărată cursă con-racronometru, pe care Reinhardt o impune cu chipa sa: Ilieș-Rednic, Kiss, Pirvan, Kafka-arga, Grozăvescu-Atodiresei, Szilagi, Pușcaș, Florea.

Acestea sînt, prezentate succint, «momentele» fotbalului reșițean. Acum C.S.M. s-a aliniat la cartul campionatului diviziei A, a 55-a ediție. rimele rezultate, desigur, nu pot fi edificatoare supra potențialului noii echipe a lui Reinhardt. Dar C.S.M. și antrenorul său au meritul de a fi adus pe prima scenă a fotbalului nostru pe Varga, o fostă mare speranță, pe Atodiresei, fostul căpitan l naționalei de juniori, refuzat de unii din cauza iliei «necorespunzătoare», deși nu e mai... mărunt a Sima sau Naom, și nici mai puțin talentat. Azi, C.S.M. îi oferă posibilitatea și lui Gornea cel ce a părat pe Wembley poarta echipei naționale și s-a npotrivit cu încăpăținare ca Fejenoord-ul să întrea-l pe U.T.A., să revină în «A». C.S.M. are azi un ucleu de jucători buni (Gornea, Ilieș, Georgevici, Pirvan, Beldeanu, Neagu, Pușcaș, Silagy, Florea). ămîne de văzut dacă ei vor putea forma și o echipă ună, capabilă să facă față grelei întreceri ce o șteaptă. Oricum, la Reșița, după 22 de ani, au loc în nou, jocuri de Divizia A. Fotbalul din «ceata e foc» își trăiește unul din momentele sale frumoase, e vîrf.

15 000 de spectatori au așteptat cu nerăbdare să aplaude primul gol al echipei locale, dar Adamache a avut, din nou, o intervenție spectaculoasă. C.S.M. Reșița a încheiat partida cu Steagul roșu cu un scor alb (0-0). Debutul, însă, nu a fost de loc rău...

SPORT MAGAZIN

OLIMPIC

J.O. PE TOATE MERIDIANELE

Cel mai mare eveniment sportiv al anului, Jocurile Olimpice de la München, a concentrat atenția iubitorilor sportului din întreaga lume. Organizatorii acestei ediții J.O. au tipărit milioane și milioane de afișe în zeci și zeci de limbi. Și, ca heraldii antici care anunțau lumii întregi începerea Jocurilor, afișele și-au făcut apariția pe toate meridianele globului. Iată alături câteva modele originale, destinate iubitorilor sportului din Japonia.

MEDALIAȚ ÎNAINTE DE ÎNCEPEREA JOCURILOR

Cum e posibil așa ceva? Veți înțelege totul dacă vă vom spune că nu este vorba de un sportiv ci de...maestrul croitor André Courreges, din Franța, care a câștigat detașat concursul inițiat în vederea alegerii uniformelor tuturor celor care s-au ocupat de buna organizare a Jocurilor Olimpice. În imagine vă prezentăm câteva dintre costumele maestrului André Courreges, costume pe care le-a purtat cu deosebită plăcere tot personalul organizatoric feminin de la München.

TIMBRE OLIMPICE

Poșta română a pus în circulație o serie de mărci poștale, în cinstea Jocurilor Olimpice de la München din această țară.

Această serie de mărci este formată din șase valori, care înfățișează în desenele lor: polo pe apă (valoarea de 10 bani), tir (valoarea de 10 bani), aruncarea discului (val. 55 bani), gimnastica femeii (val. 1,55 lei), canoie (val. 2,75 lei) și scrimă (val. 6,40).

Venind după emisiunea preolimpică, pe care am reprodus-o la apariția sa, noua emisiune dedicată J.O. arată înecădită dată la țara noastră manifestările sportive în general și în-deosebi celor olimpice.

AFIȘE CELEBRE

Jocurile Olimpice moderne au prilejuit nu numai dispute sportive ci și întreceri între graficieni. La fiecare ediție zeci de graficieni au prezentat în concurs sute de modele pentru a fi omologate ca afișe ale J.O. Dintre acestea numai câteva au cucerit... medaliile de aur, ră-

minând în istoria Jocurilor. Colecția de afișe ale ultimelor 11 ediții ale J.O. a fost publicată într-un frumos volum de către comitetul de organizare al ultimei Olimpiade. O inițiativă frumoasă, care ne oferă și posibilitatea să ne facem o părere despre concepțiile estetice ale artiștilor graficieni din diferiți timpuri. Iată alături afișele Jocurilor Olimpice de la Stockholm (1912), Anvers (1920), Paris (1924), Amsterdam (1928), Los Angeles (1932), Berlin (1936), Londra (1948), Helsinki (1952), Melbourne (1956), Roma (1960), Tokio (1964), Ciudad de Mexico (1968) și München (1972).

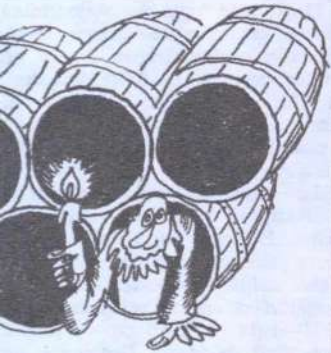

SFATURI VALOROASE

Printre invitații de onoare prezenți la Jocurile Olimpice de la Munchen a fost și celebra gimnastă cehoslovacă Vera Ceaslavka, multiplă campioană olimpică. Fotoreporterii au surprins-o în această inedită postură de antrenore a gimnastelor din Elveția. Sportivele din țara cantoanelor au rugat-o pe Vera să le ajute la ultimele retușuri înainte de a intra în concurs. După cum se poate vedea, Ceaslavka a răspuns cu multă plăcere.

O FOARTE FRUMOASĂ SPECTATOARE

Tinera Janet Stickland, din Anglia, a sosit în Republica Federală a Germaniei cu o lună de zile înainte începerii Jocurilor Olimpice. Ea a participat la concursul «Cea mai frumoasă adolescentă din lume», concurs care avea drept premiu pentru învingătoare un voiaj în jurul lumii. Janet a ratat de puțin obținerea excursiei, dar a primit drept consolă o invitație la J.O., bineînțeles ca spectatoare...

RA CUVINTE
desen de Octavian COVACI

ȚĂ MAI AMINTIȚI DE WILMA RUDOLPH?

Senzaționala sprinteră a Jocurilor Olimpice de la Roma (1960) a fost prezentă în tribunele stadionului de la Munchen, ca invitată de onoare. Pentru colecționarii de autografe și pentru ziaristii sportivi, «gazeta neagră» de-acum 12 ani a rămas o mare vedetă, ca de altfel pentru toți iubitorii sportului. Iată-o pe frumoasa Wilma Rudolph-Eldrige, astăzi mamă a patru copii, în compania unui colecționar de autografe. Amintirea celor trei medalii de aur ale atletei nu s-a șters încă...

HAZ DE NECAZ...

Nu întotdeauna socoteala de acasă se potrivește cu cea de la... Jocurile Olimpice. De acest lucru s-au putut convinge la Munchen numeroși performeri, mari favoriți în medalii de aur, printre care se numără și celebrii «aritari» cu prilej: americanul Bob Seagren și suedezul Kjeil Isaksson. Recordmenul mondial Bob Seagren a trebuit să se mulțumească cu medalia de argint (5.40 m), sorul revenind atletului Wolfgang Nordwig din Republica Democrată Germană (5.50 m). Cât despre Isaksson, ghinionul l-a îmbrățișat încă de la începutul întrecerilor când, nereferit după un accident, nu s-a putut califica la etapa superioară a concursului, ratând la... 6 metri?!? Iată-l pe Seagren și Isaksson, buni amici făcînd, cum se spune, haz de neceaz...

8 GREȘELI...

Copiind desenul de mai sus, caricaturistul Octavian COVACI a făcut obișnuitele opt greșeli. Sperăm că antrenamentul cititorilor noștri în depistarea acestor... erori îi va ajuta să descopere cu rapiditate greșelile, colaboratorului nostru.

UN MARE ABSENT

Mai mulți performeri celebri ai trecutului Olimpice au fost invitați de onoare la J.O. de la Munchen. Printre aceștia s-a numărat și marele atlet finlandez Paavo Nurmi. Dar medaliatul cu aur al Jocurilor de la Anvers (1920), Paris (1924) și Amsterdam (1928) nu a mai putut în ultimul moment onora invitația, fiind bolnav.

Paavo Nurmi, celebrul atlet finlandez, una dintre marile glorii ale sportului mondial de-acum cinci decenii, a împlinit la 13 iunie respectabila vîrstă de 75 de ani. Foștului fondist, care de-a lungul carierei sale sportive a cucerit 8 medalii olimpice de aur, compatrioții săi i-au înălțat o statuie în fața stadionului olimpic din Helsinki, unde s-a desfășurat cea de a XV-a ediție a J.O. Nurmi, estival pensionar, locuiește într-un apartament din parcul Sibelius și-și petrece o bună parte din timp discutînd cu tinerii atleți finlandezi care îl vizitează și îi cer sfaturi.

În fotografia alăturată vă oferim o imagine recentă a celui care cu ani în urmă a fost finlandezul zburător, omul ce a deținut în total 20 de recorduri ale lumii la diferite probe de alergare pe distanțe între 1 500 și 20 000 de metri — Paavo Nurmi.

Davis Cup

Confectionată la casa de bijuterii Shreve, Crump și Low din Boston, «Salatiera» cântărește 6,052 kg, măsoară 33,02 cm în înălțime și are o anvergură de 45, 72 cm.

Trofeul este din argint masiv, dar poartă și frumoase încrustații din aur pur. Este așezat pe un postament (de 20,32 cm înălțime) din lemn de nuc lustruit pe care sînt fixate plăcuțe de argint și sînt înscrise numele echipei cîștigătoare, ale componenților lor, precum și rezultatele finale. Postamentul inițial i s-au făcut o serie de adăugiri, în trei rînduri (1921, 1934 și 1969). Ultima oară, i s-a adus un adaos, din același material, pe etajul superior. Au fost țintuite alte 15 plăcuțe dintre care, deocamdată, pe două sînt doar încrustate datele în legătură cu ultimele trei finale: S.U.A.-România (1969), S.U.A.-R.F. a Germaniei (1970) și S.U.A.-România (1971).

NEOBOSITUL «SALATIEREI»

În primăvara acestui an mai exact, la 20 mai, s-au împlinit 72 de ani de cînd datează «Cupa Davis», cea mai importantă întrecere internațională a sportului alb și una dintre cele mai mari competiții sportive din lume. Atunci, ca urmare a unei invitații lansată (la 21 februarie 1900) de asociația americană de tenis din Boston și acceptată de organizația similară din Marea Britanie, pe terenurile de la Cricket-club din Longwood (din apropiere de Boston) a avut loc întâlnirea S.U.A.-Marea Britanie, prima formație ieșind învingătoare. Actul de naștere al competiției, care a ajuns azi la cea de a 61-a ediție, fusese parafat.

La fel de certe sînt și datele privind trofeul (și denumirea), faimoasa «Salatieră de argint» cu care este dotat acest adevărat campionat mondial de tenis pe echipe.

Totul a pornit de la faptul că din echipa americană de acum mai bine de șapte decenii făcea parte și jucătorul Dwight D. Davis, student la universitatea din Harvard. Tatăl lui, un diplomat și excelent tenisman, în dorința de a stimula aptitudinile sportive ale fiului, a donat o cupă din argint de forma unei salatiere. «Cupa Davis» luase ființă...

Dar, întâlnirea, proiectată inițial a fi doar bilaterală, a devenit pe parcurs o întrecere cu echipe de pe toate continentele.

Astfel, după ce primele două ediții au revenit americanilor, în 1903, (cu un an mai înainte nu s-a jucat) jucătorii englezi înscris prima victorie, trofeul urmînd să le rămînă patru ani la rînd. Era o mare satisfacție pentru compatrioții lui Walter Compton Wingfield, englezul care, la jumătatea veacului trecut, a înscris, primul, regulile tenisului și, în plus, dacă ne gîndim că în Anglia s-au organizat cele dintîi concursuri de tenis printre care și turneul de la Wimbledon (1877), cap de afiș de aproape o sută de ani în lumea sportului cu racheta.

Acastă perioadă, 1903—1904 coincide cu epoca de glorie a fraților Laurie și Reggie Doherty, unul dintre cei mai mari campioni britanici. De altfel, Laurie este posesorul unui record care dăinuie și azi: în cele cinci apariții în Challenge-round el a susținut 13 meciuri (8 de simplu și 5 de dublu), cîștigîndu-le pe toate.

După ce în lupta anglo-americană pentru cucerirea «Salatierei» intervenise și echipa Belgiei, dar cu un succes doar pe jumătate (pierduse în Challenge-round — 1904 — în fața Angliei), iată că în 1907 apar o nouă forță în tenisul internațional cea a Australasiei (o combinație Australia + Noua Zeelandă). Jucătorii de la Antipozii se impun chiar din debut. E drept, faima fraților Doherty păluse complet, dar nou veniții etalau calități evidente. Ei ies învingători de patru ori consecutiv 1907—1911 (în 1910 nu s-a jucat) dispunînd de Marea Britanie și de S.U.A. — de trei ori. Apoi, victoriile se împart între Marea Britanie (1912), S.U.A. (1913) și Australasia (1914) cînd, din cauza războiului competiția se întrerupe patru ani.

La reluare (1919) Australasia mai păstrează încă un an trofeul, după care jucătorii de peste Ocean obțin un adevărat record în materie: suita cea mai lungă de victorii—șapte consecutive (inclusiv 1926) — patru cu 5—0 și trei cu 4—1. Este perioada de strălucire a unuia dintre cei mai mari tenismeni ai lumii: Bill Tilden.

În intervalul 1920—1930, în cele 11 Challenge-rounduri la care a participat, faimosul jucător american a înregistrat un palmares impresionant: 17 meciuri cîștigate și doar 5 pierdute, iar la dublu scorul îi este de asemenea favorabil: 5—1.

1922 este anul care marchează un eveniment de mare importanță pentru tenisul nostru: echipa României debutează în «Cupa Davis» (la cea de a 17-a ediție), chiar dacă meciul inaugural (cu India în Anglia) ne-

FOREST HILLS în palmaresul lui ILIE NĂSTASE

Fără îndoială, cel mai mare succes din cariera tinărului nostru tenisman Ilie Năstase este recenta cîștigare a celebrului turneu de la Forest Hills (S.U.A.), localitate unde în fiecare an se întrec cele mai bune «rachete» din lume (inclusiv profesioniștii acestui sport).

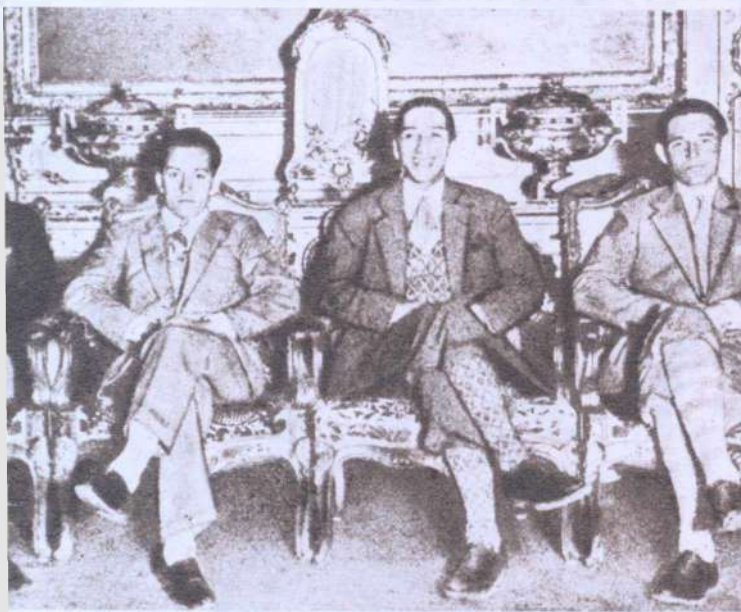
Confirmînd rezultatele valoroase din ultimii ani, Năstase și-a înscris numele în cartea de aur a învingătorilor acestei probe clasice a tenisului mondial, fiind, după spaniolul Manuel Santana, al doilea european care obține titlul de campion la Forest Hills în întreaga istorie a acestui autentic campionat mondial al sportului alb.

PUTIA
CU
scrisori

VASILE DASCĂL — Făgăraș. Mi-ar trebui sute, dacă nu chiar mii, de fotografii cu Ilie Năstase și Ion Țiriac pentru a putea satisface toate rugămințile cititorilor revistei noastre care doresc (unii chiar cu autograf) portretele celor doi tenismeni. Încercați să alcătuiți albumul dedicat celor doi sportivi din fotografiile publicate în revista

RUM AL a lungul anilor

Timp de șase ani (1927—1932), tenisul mondial a fost dominat de acești patru «mușchetari» francezi (de la stînga): Jacques Brugnon, Henri Cochet, Rene Lacoste și Jean Borotra. Ei au cîștigat «Salatiere de argint», învingînd U.A. de cinci ori și Marea Britanie (o dată).

pus o înfrîngere cu 0—5. Atunci și la următoarele participări 1925—1934 și 1937—1939), tenisienii noștri n-au obținut decît o îngură victorie (în 1928 împotriva belgiei cu 5—0 — în turul întii), dar asăși prezența jucătorilor români într-o competiție de o asemenea învergură merită să fie totuși subliniată ca și eforturile celor care ne-au eprezentat în condiții atît de vitrege a și cele dintre primul și al doilea Izboi mondial: Mișu, Stern, Lupu, Gall, Poulieff, Dörner, Bunea, Iotez, Reti, Schmidt, Hamburger, Zarulius.

Adevărată ascensiune avea fie însă parcursul de tenisul românesc cînd mișcarea sportivă de la noi beneficiat de un cadru organizatoric optim de dezvoltare. Dar, des-

pre toate acestea vom mai avea prilejul să vorbim pe larg.

Să ne întoarcem însă la 1927. În Challenge-roundul de la Philadelphia, la a treia sa tentativă, tenisul francez reușește o mare surpriză. Reprezentanții cocoșului galic, celebrii «mușchetari» Rene Lacoste, Henri Cochet, Jean Borotra și Jacques Brugnon înving la limită team-ul american care cuprindea încă pe Tilden și Johnston, cei care nu plecaseră steagul în cei șapte ani precedenți. Francezii sînt chiar pe punctul de a le egala recordul, dar după o serie de șase victorii consecutive, «Cupa Davis» poposește pe malurile Tamisei, aduși în 1933 de la Paris (Anglia—Franța 3—2) de o echipă britanică în frunte cu Fred Perry. Momentul de culme Perry

durează patru ani cînd «Salatiere» nu părăsește Albionul. Prezent în cinci Challenge-rounduri, Perry cîștigă nouă dintre cele zece partide susținute, vechiul record al lui Laurie Doherty abia supraviețuind. Fred Perry va realiza însă un alt record rămas neegalat de atunci de nici un alt jucător: el cucerește de trei ori la rînd laurii de învingător al Wimbledonului (1934—1935—1936).

Dar, pe firmamentul tenisului mondial apar nume noi care vor deveni tot atîtea rachete de mare reputație. Ne gîndim la Donald Budge (S.U.A.), John Crawford, Adrian Quist, John Bromwich (Australia), Robert Riggs și Frank Parker (S.U.A.). Și astfel, în 1937, la Wimbledon, Anglia — fără Perry — pierde în fața S.U.A., «Cupa Davis»

traversînd Oceanul la primii ei deținători. «Salatiere de argint» nu va mai lua drumul Europei vreme de 35 de ani. Pînă acum, cînd ea se va afla la București, la jumătatea lui octombrie, la finala ediției a 61-a; ROMÂNIA—S.U.A.

Învîingători asupra englezilor (1937), americanii au mai izbîndit o dată, dar în 1939, australienii reușesc să le smulgă în sfîrșit victoria. În marea cursă pentru «Salatiere» intervenea o pauză forțată, impusă de izbucnirea celui de al doilea război mondial. Abia în 1946, firul întrecerilor pentru «Cupa Davis» va fi reînnoțat, o dată cu disputarea celei de a 35-a ediții.

Constantin COMARNISCHI

(Continuare în numărul viitor)

PALMARES

- 1900—Boston: S.U.A.—Marea Britanie 3-0
- 1902—Brooklyn: S.U.A.—Marea Britanie 3-2
- 1903—Boston: Marea Britanie—S.U.A. 4-1
- 1904—Wimbledon: Marea Britanie—Belgia 5-0
- 1905—Wimbledon: Marea Britanie—S.U.A. 5-0
- 1906—Wimbledon: Marea Britanie—S.U.A. 5-0
- 1907—Melbourne: Australasia—Marea Britanie 3-2
- 1908—Melbourne: Australasia—S.U.A. 3-2
- 1909—Sydney: Australasia—S.U.A. 5-0
- 1911—Christchurch (N. Zeelandă): Australasia—S.U.A. 5-0
- 1912—Melbourne: Marea Britanie—Australasia 3-2
- 1913—Wimbledon: S.U.A.—Marea Britanie 3-2
- 1914—Forest Hills: Australasia—S.U.A. 3-2
- 1919—Sydney: Australasia—Marea Britanie 4-1
- 1920—Auckland (N. Zeelandă): S.U.A.—Australasia 5-0
- 1921—Forest Hills: S.U.A.—Japonia 5-0
- 1922—Forest Hills: S.U.A.—Australasia 4-1
- 1923—Forest Hills: S.U.A.—Australasia 4-1
- 1924—Philadelphia: S.U.A.—Australasia 5-0
- 1925—Philadelphia: S.U.A.—Franța 5-0
- 1926—Philadelphia: S.U.A.—Franța 4-1
- 1927—Philadelphia: Franța—S.U.A. 3-2
- 1928—Paris: Franța—S.U.A. 4-1
- 1929—Paris: Franța—S.U.A. 4-1
- 1930—Paris: Franța—S.U.A. 4-1
- 1931—Paris: Franța—Marea Britanie 3-2
- 1932—Paris: Franța—S.U.A. 3-2
- 1933—Paris: Marea Britanie—Franța 3-2
- 1934—Wimbledon: Marea Britanie—S.U.A. 4-1
- 1935—Wimbledon: Marea Britanie—S.U.A. 5-0
- 1936—Wimbledon: Marea Britanie—Australia 3-2
- 1937—Wimbledon: S.U.A.—Marea Britanie 4-1
- 1938—Philadelphia: S.U.A.—Australia 3-2
- 1939—Philadelphia: Australia—S.U.A. 3-2

În anii 1901, 1910, 1915—1918 competiția nu s-a desfășurat.

(va urma)

castră. Unele au fost chiar foarte frumoase. Iată adresa «cactă» a clubului Dinamo: Șoseaua Ștefan cel Mare nr. —9, București.

ANDREI MELISZEK — fîntu Gheorghe. Destul de bună ideea caricaturii «Munca antrenorului de halteră», acă ne-o trimiteți executată cu mai multă grijă și în ș o vom publica. Celelalte esene sînt, cu toată strălucința pe care mi-am dat-o, în neînțeleș....

FLORICA STĂNCILĂ — Tirgovîșta. Din neferire, pînă acum jucătoarele noastre de tenis nu au reușit ci o performanță deosebită marile concursuri internaționale. Poate că în viitor vor... molipsi și ele de la stăse și Țiriac. Iată numele adresele antrenorilor de nis de la cuburile de care interesați: Dumitru Viziru

și Constantin Chivaru, clubul Steaua, Calea Plevnei nr. 114, București; Marin Bădin și Aurel Segărceanu, clubul Dinamo, Șoseaua Ștefan cel Mare nr. 7—9, București.

LUCY ISTRATE — Suceava. Nu știu dacă vă bucurați că ați pierdut pariul dar situația se prezintă astfel: Ilie Năstase și australianul Rod Laver s-au înfrînt pînă acum de două ori. Prima confruntare s-a încheiat cu victoria lui Laver, iar cea de a doua (anul trecut la Wembley) cu succesul lui Năstase. Deci, scorul între cei doi este în prezent 1—1.

DOINA GHIHERDEA — Cluj. Tenisul este un sport care se poate practica pînă la vîrsta foarte înaintată și nu înțeleg de ce, la vîrsta ta (16 ani), te întrebi dacă poți juca tenis? Sfatul meu este să încerci. Ți doresc succes.

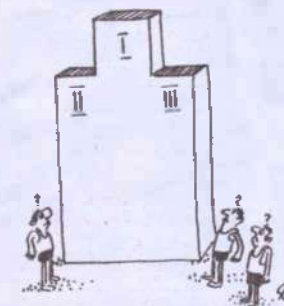
În privința autografelelor lui Năstase și Țiriac, nu am încă nici o veste bună.

VASILE MUREȘAN — Cluj. Finala «Cupei Davis» se va juca la București între 13 și 15 octombrie. Acest lucru îl știu precis. Din păcate nu știu tocmai ce v-ar interesa mai mult: modalitatea de procurare a biletelor pentru marea finală. Cred că... televizorul va fi soluția cea mai comodă.

ANIȘOARA CHIPĂILĂ — Galați, **CHRISTINA LATIȘ** — Cluj, **ANCA POPA** — Craiova, **ILEANA DINCU** — Brăila și celorlalte... sute de admiratoare ale tenismenului Ilie Năstase, care vor să știe dacă sportivul român este logodit, căsătorit sau... văduv, le răspundem: Ilie Năstase nu este logodit cu nici una dintre actrițele de care amintiți și

nici nu e căsătorit cu vreuna dintre prezentatoarele de la televiziune. Deci, mai sînt speranțe...

CELINA NEGREA — Cluj. Cred că ați observat că una dintre caricaturile ne-a

plăcut. Vă felicit pentru debutul dv. la revista noastră. Vă asigur că vom publica toate desenele cu... haz. Deci...

ROXANA GEORGEȘCU — București, **LUCIA**

VOICU — Pitești, **MIRELA FLOREA** — Constanța, **MARIANA ADY PENUȘ** — Tr. Măgurele, **DOINA DUMITRESCU** — Bala Mare, **LUMINIȚA VORNICU** — Verești, **MIRELA POPA** — Galați, și **TIBERIU MARGINEAN** — Valea Villor. Lui Ilie Năstase îi puteți scrie fie pe adresa Federației române de tenis (Str. Vasile Conta nr. 16, București), fie pe adresa sa de-acasă (Str. Bucșenești nr. 13, sector 6, București).

STELA MIHUȚ — Turnu Măgurele. Scrișoarea dv. a reușit, așa cum voiăți, și mă amuze. Vă mulțumesc și vă doresc alte, multe, minute de inspirație. Nu e greu să bănușiți de ce...

Petrus

SPORT

2,50 lei

München 1972

Înotătorul american **MARK SPITZ** eroul Olimpiadei müncheneze

7 MEDALII DE AUR

100 m liber — 51,22 r.m.
200 m liber — 1:52,78 r.m.
100 m delfin — 54,27 r.m.
200 m delfin — 2:00,70 r.m.
4 × 100 m liber — 3:26,42 r.m.
4 × 200 m liber — 7:35,78 r.m.
4 × 100 m mixt — 3:48,16 r.m.